1/51/1953

MŪSŲ VYTIS

TURINYS

Kinkykime laiką į darbą 1
K. Palčiauskas — Paskutinį LSS šefą prisiminus 2
Pr. Pakalniškis — Stiprinkime skautišką vienybę 2
D. Kėsiūnaitė — Skautės pasaulio skaučių šeimoje 7
V. A. Mantautas — Atviras laiškas broliams 12
Stp. Kolupaila — Vanduo tautų išmintyje 13
Kun. A. Trakis — Dvasios vadovo evangelikams skautų reikalu 16
Kun. Vl. Mažonas — Skautai ir religija 17
K. Kasperavičius — Mūsų ištikimieji bičiuliai 19
Stp. Paulauskas — 12 metų skautas padėjo Klaipėdos sukilėliams 22
SKAITYTOJAI RAŠO — 25
MV. talkininkams bei skaitytojams — 26
LINKSMOJI DALIS —
A.K. — Kelias į valdžią 27
SKAUTAI SVETUR 29
MŪSŲ ŠEIMOJE 31
AKADEMINIS GYVENIMAS 31

M Ū S Ų V Y T I S

Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungos vadų, vadovių ir akademikų skautų-čių laikraštis. REDAKCIJA: eedaguoja Bronius Kviklys, techniškasis redaktorius Albinas Karnavičius. Redakcijos adresas: 631 W. 54th Place, Chicago 8, Ill, Telef. KE. 8-3153. Redakcija rankraščius taiso savo nuožiūra. Straipsniai su autoriaus pavardėmis ar inicialais nevisada reiškia skautiškosios vadovybės, redakcijos ar leidėjų nuomonę. LEIDŽIA Akademinis Skautų Sąjūdis. Administratorius Al. Karaliūnas, 6541 So. Campbell Ave., Chicagos 29, Ill. Telef. RE. 7-2874. Spausdina "Sūduvos" spaustuvė, 4434 So. Fairfield Ave., Chicago 32, Ill. Iliustracijas tekste spaudė M. Morkūno spaustuvė, 3251 S. Emerald Ave., Chicago, Ill. ATSTOVAI KITUOSE KRAŠTUOSE: Australijoje—V. Stasiškis, 2 Pleasant Ave., Glandore, S. A. D. Britanijoje — K. Vaitkevičius, 21 Cobden str., Derby, England. Kanadoje — Sig. Krašauskas, 84 Pine Crest Rd., Toronto, Ont. PRENUMERATOS KAINA: metams: $2,50, pusei metų $1,25.
"MŪSŲ VYTIS" (OUR KNIGHT) Periodical of Lithuanian Scouting. Published by The Lithuanian Student Scout Association. Editor Br. Kviklys, 631 W. 54th Pl., Chicago 9, Ill. Subscription rates: $2,50 per year.

Viršelio piešinys dail. Pauliaus Augiaus.

MŪSŲ VYTIS

P.L.S.S. VADŲ, VADOVIŲ IR AKADEMIKŲ SKAUTŲ-ČIŲ LAIKRAŠTIS

Nr. 1(51) Čikaga 1953 m. Sausis — Vasaris

KINKYKIME LAIKĄ Į DARBĄ

Diena po dienos. Metai po metų. Laikas vis vienaip slenka, mūsų neaplenkdamas. Stebėtinai pakantrus laikas, teisingas. Visi jam priešai, o jis visus draugais laiko. Laikas eina nesustodamas. O kiek norinčių šiandien pastovinėti ir tik rytoj imtis darbo.

Neturiu laiko... Niekas laiko neturi ir turėti negali. Niekas nėra jo net matęs, jokia savo jusle niekas nėra jo pajautęs. Pagal gramatiką laikas — daiktavardis, atseit, daiktas.

Laiko napalėtinsi — nepagreitinsi, nepagausi — nepačiupsi. Nors jis visuomet, ir dieną ir naktį, ir vasarą ir žiemą.

Mes jame. Jis su mumis, apie mus, mumyse. Dėlto jo nebejaučiame, kad visuomet jaučiame. Ir patys savęs nejaučiame — nepažįstame. Ar mes žinome, kas mes? iš kur atėjome? kur einame?

Dėlto tik dabartis turi rūpėti. Nesvarbu, ar dirbai, ar galvojai vakar. Šiandien, va, tuoj pat imk ir dirbk, nieko nelaukdamas. Tuomet ir rytoj ir tolimesnei ateičiai atsiras darbo. Laiko nepergalvosi. Nieko laikas nėra klausęs ir tavęs nepaklausys. Laikas mulkina pirmyn užsispyręs, ar lyja ar sninga. Nepaliks ir tavęs belukčiuovisuomet sa-jančio — ims su savim, vyj tave turi ir neša tolyn, neatsiklausdamas, ar to nori.

Dėlto kinkyk laiką į darbą. Ne, laikas turi savo darbą, — jis niekuomet neapsistoja dirbęs. Tad, pats turi įsikinkyti į savo darbą, į pagalbos artimui ir tėvynės labui darbą.

Bet pirma pats išmok. Vienintelis tėra kelias išmokti dirbti — dirbk, dirbk ir dar kartą dirbk. Gebėjimas darbą dirbti savaime neateina.

Nelaikyk vien galvojimo darbu,— dirbdamas galvok, ieškok ryšio tarp rankų ir smegenų. Nesuk galvos, vien galvodamas, nevargink rankų, vien mostyguodamas. Nesisvaidyk žodžiais, tai nėra darbas. Gyvo darbo dirbk daugiau, tai nėra vargas.

Tik visi, tik kits kitam neverskime. Duoda darbo—imk, nesikratyk ir pats pasiieškok. Nezirzėk, į kitus žiūrėdamas. Negrobstyk svetimų rankų, pats savom dirbti galėdamas. Nevaikykis svetimų kojų kur nueiti, savom net pabėgėti galėdamas

Akademikės, akademikai. Vadės-vadeivės-vadovės, vadai - vadeivos - vadovai. Kaip gražu. Atseit, pirmi eina. Ieško vedamų, bent po vieną bet kuris. Pirmi pramina takus. Pirmi paskatina, pirmi parašo. Netelpa nei "M. V", nei "Sk. A." įdomūs klausimai, gyvenimiški klausimai. Iš darbo patirties. Pašnekesiai su jaunaisiais — priaugančiais. O tų jaunųjų akutės spykso besiklausant, bežiūrint, bemėginant ne tik užmegsti mazgus, bet ir atmegsti, ne tik dainos klausytis, bet ir dainuoti.

Ne taisyklėm tvoras tvarstykim, kad darbo nesimatytų. Taisyklės dar-

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

PASKUTINĮ LSS ŠEFĄ PRISIMINUS

K. Palčiauskas

Šių metų sausio mėn. 9 d. suėjo 9 metai, kaip tragiškai mirė paskutinysi Lietuvos Skautų Sąjungos Šefas ir Lietuvos Valstybės Prezidentas Antanas Smetona. Tragiškai — nes mirė ne savo žemėje, dėl kurios laisvės ir gerbūvio visą amžių kovojo, ir mirė ne kasdieniškai, bet gaisro nelaimėje. Su jo mirtimi Lietuva neteko vienos iš ryškausių asmenybių: nenuilstamo kovotojo, politiko, valstybininko, publicisto, visuomenininko ir pedagogo.. Su jo mirtimi Lietuva neteko savo Prezidento, kuris, raudoniesiems okupantams užimant Lietuvą, pasitraukė užsienin, simboliniai ir teisiniai apsaugodamas Lietuvos suverenumą nuo su-

---

bui įgytos pasąmonėj. Varžtų nereik, ne tam jaunuomenė spiečiasi, kad išmintingos laisvės nustotų, antraip, kad tai laisvei platesnius kelius pamatytų, kad augtų į sveiką protą, susiklausymą, vienybę, kad tikslą gerąjį vis prieš akis turėtų.

Kas ardo, lai savo ardo. Jei nieko neturi pasiuvęs, lai katės akimis į dirbančius nežiūri. Kas darbo taisykles kūrė —- rašė, jau pirašė, tai patikrina jas darbu, ir tuomet tegu ginčius kelia toliau. Kas prieauglį dabojo, tas darbo kito nebeieškojo. Nubluko tam varžtai, strypus į sukamus tekinius mesti nebekartojo.

Savo talkai po vaikelį, savo spaudai po straipsnelį.

Ir sau reikalauk ir kitiems lygybės nesigailėk. Visur su visais — ir visi su tavim, — ir džiaugtis ir nešmenę nešti. Sunkesniąją nešmenę pirmas paimk, — kiti greičiau padės. Vis sakyk, dar nesunku, kai pasunkės — pasakysiu.

Tegu tos skautiškų reikalų nešmenės būna jaunatviškas džiaugsmas, bet ne pareiga primestinė.

naikinimo. Jei šiandieną jis dar būtų gyvas, Lietuvos bylos gynimas, gal būt, būtų žymiai lengvesnis ir aiškesnis. Bet mūsų Sąjungai ypatingai reikšmingas yra faktas, kad Antanas Smetona ir pasitraukęs užsienin, pasiliko Lietuvos Skautų Sąjungos Šefas. Raudonieji okupantai formaliai Sąjungą uždarė, jos organus panaikino, turtą sukonfiskavo, nes prie visko galėjo prieiti ir pavartoti prievartą. Tačiau Sąjungos Šefo institucijos faktiškai panaikinti negalėjo, nes prieš Sąjungos Šefą Antaną Smetoną negalėjo pavartoti prievartos.

Antanas Smetona buvo gimęs 1874 m. rugpiūčio mėn. 10 d. Užulėnų kaime, Vadoklių v. Pradžios mokslą išėjo Taujėnuose, progimnaziją — Palangoje, gimnaziją Mintaujoje ir Petrapilyje. 1897 m. įstojo į universitetą studijuoti teisės ir 1902 m. ją baigia. Baigęs mokslus apsigyvena Vilniuje ir dirba Žemės Banke. 1905 m. redaguoja Vilniuje leidžiama "Lietuvos Ūkininką Vėliau, kun. Tumui redaguojant P. Vileišio leidžiamas "Vilniaus Žinas",dirba ir šiame laikraštje. 1914 m. drauge su kun. J. Tumu-Vaižgantu įkuria ir redaguoja rimtą literatūros, dailės, mokslo,visuomenės ir politikos žurnalą' Vairą". Gyvai dalyvauja visuomenineje ir politinėje veikloje. Pirmojo pasaulinio karo veiksmams vykstant Lietuvos žemeje, 1915m. įsteigiamas Centralinis Komitetas Draugijos Nukentėjusiems Del Karo Šelpti Vilniuje. Martynas Yčas yra šio komitėto pirmininkas, Antanas Smetona -jo vicepirmininkas. Nors šio komiteto uždavinys buvo šalpos darbas, bet kaip vienintelė veikianti lietuvių organizacija atliko ir daugelį valstybės kūrimo darbų. Kai vokiečiai 1915m.užėmė visą Lietuvą, Komiteto narių dalis pasitraukė į Rusiją, o da-

lis liko Lietuvoje. Pasidarė taip, kad ta pati lietuvių organizacija atstovavo lietuvių reikalus ir vokiečių okupuotoje Lietuvoje ir Rusijoje. Komiteto daliai Rusijoje ir toliau pirmininkavo Martynas Yčas, o Vilniuje likusiajai- pirmininkavo Antanas Smetona. Kariaujančioms šalims silpstant, per pavojus ir vargus 1917 m. rugsėjo men. 18 d. sukviečiama Vilniaus konferencijos, kurios veikliausias organizatorius Antanas Smetona. Konferencija nutarė atkurti Nepriklausomą Letuvą ir šiam uždaviniui įvykdyti išrinko 20 asmenų Tarybą, kuri savo pirmininku išsirinko Antaną Smetoną. Ši taryba pasirašė ir paskelbė Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo nutarimą 1918m. Vasario mėn. 16 d. 1919 m. balandžio 6 d. išrenkamas pirmuoju Nepriklausomos Lietuvos prezidentu. Vėliau nustojęs eiti prezidento pareigas, buvo Lietuvos Universiteto profesorius ir uoliai dalyvavo politinėje veikloje. Kai Mažosios Lietuvos sukilimas grąžino ši kraštą Lietuvai- 1923m. sausio mėn., Antanas Smetona buvo paskirtas specialiu Lietuvos vyriausybės įgaliotiniu Klaipėdos Kraštui.

1926 m. gruodžio mėn. įvykiai vėl pašaukė Antaną Smtoną aukščiausiai Lietuvos Respublikos vietai, kurioje jis išbuvo iki 1940 m. įvykusios bolševikų okupacijos. Šiame laikotarpyje Antanas Smetona sueina į glaudų ryšį su Lietuvos Skautų Sąjunga. 1930 metais jam vadovaujant, Lietuvos vyriausybė, įvertindama auklėjamąją skautybės reikšmę, išleidžia Lietuvos Skautų Sąjungos globos įstatymą ir Antanas Smetona tampa LSSąjungos Šefu. Po to nebuvo nė vieno svarbesnio Sąjungos gyvenime įvykio, kuriame nebūtų dalyvavęs ir taręs savo žodį Antanas Smetona. Iš stambiausiųjų įvykių pažymėtino du: 1933 m. liepos m. 14 — 19 d. d. dalyvauja skautų-čių sąskrydyje Palangoje, kur nuoširdžiai priima skautybės kūrėją Baden Powellį, Skautų šefą, ir 650 Anglijos skautų-čių. 1938 m. liepos m. 10 d. dalyvauja II-jo tautinėje — jubiliejinėje stovykloje ir LSBrolijai įteikia vėliavą. Antanas Smetona gražia kalba atdaro šią stovyklą, pasveikina stovyklaujančius skautus ir iš užsienių atvykusius svečius. Ypač dažnai jį matydavo savo šventėse, sąskrydžiuose ir stovyklose Kauno tuntų skautai-tės. Ir vis rasdavo pasakyti ką nors nauja, prasmingo, gražaus, pakeliančio ir paskatinančio. Kas girdėjęs ar skaitęs gali užmiršti jo kalbą apie žemę-motiną, pasakytą Kauno tuntų jungtiniame Motinos dienos minėjime. Kas tada galėjo ryškiau ir svariau išryškinti ir užtvirtinti, kad Lietuvos Skautų Sąjungą yra sava, lietuviška, savo tautai ir savo kraštui tarnaujanti organizacija, organizacija, bet ne koks svetimybėms tarnaująs internacionalas. Šis klausimas tuomet buvo labai opus, nes valdančioje partijoje ir vyriausybėje reikšdavosi balsų, kad Lietuvos Skautų Sąjungai trūkst tautiškumo. "Juk viena, savyje užsidariusi, tauta greitai išsektų. Kad taip neatsitiktų, jai reikia nuolat bendradarbiauti su aplinka ir semtis kultūros gėrybių iš bendro žmonijos lobyno. Tauta juk neatskiriama žmonijos dalis. Kur tautiškumas, ten turi būti ir žmoniškumas. Viena be kito nėra įmanoma", taip Antanas Smetona pagrindžia skautų tarptutinį bendradarbiavimą II-osios jubiliejinės stovyklos atidarymo kalboje.

Visos jo įvairiomis progomis skautams pasakytos kalbos buvo v. s. Antano Saulaičio surinktos, sutvarkytos ir išleistos atskiru leidiniu, pavadintu "Vado Pasėke" Kai bolševikai okupavę Lietuvą paskelbė pirmąjį sunaikintinų knygų sąrašą — jame buvo ir ši viena iš pirmųjų.

Minėdami savo Šefą ir garbingo lietuvių tautos sūnaus 9 metų mirties sukaktį mes negalime leisti sudrumsti mūsų šiltų jausmų ir brangių prisiminimų įtakoms, ateinančioms iš politinių, srovinių varžybų kelio. Jų tikslai ir jų

STIPRINKIME SKAUTIŠKĄ VIENYBĘ

Ps. Pr. Pakalniškis

Vieną dieną einame su žmona gatve, kalbėdamiesi, staiga prie mūsų pribėga kokių 12-kos metų berniukas ir sako (angliškai): — Aš žinau, kaip jūs kalbate, žinau, žinau! — O kaip mes kalbame? — Lietuviškai. Ir aš lietuviukas. Mano mama ir tėtis — lietuviai. — Tai kodėl tu nemoki kalbėti lietuviškai? — Mano tėtis žuvo kare, mama dabar turi kitą tėtį, kuris lietuviškai nemoka, bet aš lietuviukas, aš lietuviukas! Nors aš ir Amerikoje gimęs, aš būsiu lietuviukas! —

Brangūs broliai ir sesės! Tai ne atsitiktinas reiškinys mūsų tremties ir emigracijos gyvenime. Tai reali kasdienybė, kuri kiekvienam, apie sako kraštą galvojančiam, lietuviui skaudžiai duria Tėvynės pasiilgimu į širdies gilumas... Tos tragedijos nepergyvena tik tai tas, kas to mažo gimtojo krašto prie Baltijos krantų niekada nemylėjo. Ką mes, skautai, tuo atžvilgiu esame skolingi? — Norėčiau durti tiesiog pirštu akysna ir pasakyti, nepasigiriant: nei tremty, nei emigracijoje mes neturėjome ir neturime kitokios lietuviškos organizacijos, kuri turėtų tokias prieinamas priemones lietuvybei išlaikyti, ją ūgdyti. Lietuviškoji skautybė stovi už Lietuvos sienų pirmoji, kuriai yra pavestas šis uždavinys atlikti.

Nesmerkdami savęs, pažiūrėkime į savo organizacinės sistemos vidų: kas mes esame, kur mes einame, ar mes teisingu keliu einama? Daug ko nepriklausomam gyvenime buvome atsiekę, lengvai lyginomės skautišku lygiu su kitų kraštų skautų organizacijomis. Tremty atsikūrėme su didžiausiu užsidegimu. Tuoj pat pasigedome vienybės. Garsiuosiuose Augsburgo, Wiesbadeno bei Scheinfeldo suvažiavimuose džiaugėmės, kad priėjome beveik vieningos nuomonės ir šypsojomės, kai vadai, nors ir ožiais spardydamiesi, pasibučiavo. Tie pasibučiavimai atneše daug ugningos vilties ir ateities organizaciniams žygiams skaidrios nuotaikos. Išsivažinėjome. Perplaukėme okeanus. Ir vėl... ir vėl pasigendame vienybės. Savo tarpe net nebematome daugelio, kurie bučiavosi. Kai kam net į galvą metasi mintis: — O gal tai buvo Judo pabučiavimas?! —Ne, tai ne-

---

metodai — tebūnie jų. Mes branginame kiekvieną mylinčią širdį, ateinančią paremti mūsų darbo ir pastangų.

"Lėtas jo būdas slepia karštai plakančią širdį. Lietuva jo šventenybė, kurios neleis paliesti niekam. Musės nenuskriaudęs žmogus, kitados kirto lenkui į veidą, kai šis išdrįso iš Lietuvos pasityčioti, lenkui — lenkų įstaigoje. Lenkų banke dirbo; davė jiems savo kūno ir proto jėgą; bet širdį palaikė Lietuvai; už duoną nepardavė savo idealų'', rašo kun. Tumas - Vaižgantas "Tautoje" 1920. VII. 2. apie A. A Smetoną.

Lietuvos skautai,-tės skaudžiai atjautė savo A. A. Šefo mirtį. Kai 1943 m. — nacių okupacijos metu — buvo patirta apie tai, tuo metu pogrindyje veikusi LSS Tarybos Pirmija suorganizavo pamaldas už jo vėlę. Gi Karo Muziejaus sodelyje, prie Nežinomojo Kareivio kapo buvo padėtas vainikas su atitinkamu įrašu juostoje. Vainiką padėjo vienas Korp! VYTIS Filisteris, tuometinis pogrindžio skautų Vyriausias Skautininkas, dviejų Studenčių Skaučių Draugovės sesių lydimas. Tokiu tai būdu, labai kukliomis ano meto sąlygomis, buvo išreikšta paskutinė pagarba Lietuvos Skautų Sąjungos Šefui, kurio mirties devynerių metų sukaktį dabar minime.

buvo Judo pabučiavimas! — Laikas vėl privedė daugelį iš mūsų letargo lovon, kada priesaikos, pasižadėjimai ir gražūs šūkiai užmirštami ir iškeičiami į materiales gėrybes.

Mūsų tarpe šiandien yra ne vienas, kuris išsitarė: — Skautybė — tai tik gražus žaidimas! Šis pasakymas yra vienas iš skaudžiausių. Kartą būdamas Pietų Vokietijos — Bavarijos Alpių viršūnėj, Zuegspitze, mačiau tokį vaizdą: ant plieno lyno, einančio iš 2900 metrų aukštumos į 3200 metrų viršūnę, ramiai sau pasistatę kėdes ir stalą, sėdėjo du garsūs oro akrobatai. Apačioje jų — giliausia bedugnė. Abu akrobatai sėdėjo ramiausiai. Atrodė, kad jie sėdi kur nors kambary. Valgė, gėrė, kortomis lošė, kairėmis rankomis po truputį prilaikydami stalą, nuo įtempo lyno svyravimo. Aplinkui iš dviejų pusių didžiosios minios smalsuolių sekė kiekvieną akrobatų kryptelėjimą. Vienas iš tų smalsuolių išsitarė: — **Gražus žaidimas!** — O aš širdy pagalvojau: Tau gražus žaidimas, bet jiems ten, ant lyno, virš bedugnės krašto, — tas gražus žaidimas buvo gyventi ar mirti. Taip ir mūsų organizacijoje: - kurie tiktai žiūri, tiems viskas yra tik gražus žaidimas, bet, kurie rimtai dirba, tiems lietuviškai — skautiškas darbas yra vienas iš rimčiausiu darbų tautos gyvybei išlaikyti. Gal tiems, kurie tiktai žiūri, ir visvien bus, ar jie galės grįžti laisvan kraštan, gal jie patys negrįš ar nenorės grįžti, bet ju šiandieninis nusistatymas tuo atžvilgiu, bus pagrindinis veiksnys, dėl kurio išsispręs, ar mūsų Baltijos lietuviškam kraštui bus leista amžių bėgėje išsilaikyti. **Jei užjūriuose mūsų tauta bus parengta, — tas išsilaikymas bus užtikrintas.** Čia ir vėl grįžtame prie S-gos tiesioginės paskirties. Lietuvių Skautų S-gai tuo atžvilgiu yra skiriama sunkiausia našta — **išlaikyti dabarties ir ateities jaunimą lietuvišką. Išlaikyti nepažeistą tėvų tikėjimą, išlaikyti artimo meilę.** Čia ir prieiname išvados, kokie dideli mūsų S-gos dabarties ir ateities uždaviniai.

Nepaslaptis, kad ne tik mūsų, bet ir kitų draugiškų organizacijų tarpe pasigendame taip reikalingos vienybės. Skirstomės į mažus būrelius, iš šluotos daromės tik menki virbaliukai, kurie, kaip ta nendrė, lūžtame nuo menkiausio vėjelio pūstelėjimo. Aš norėčiau visdėlto patvirtinti, kad visi tie neigiami reiškiniai, kurie vėl pradeda mūsuose atgyti, yra mums, lietuviams skautams neigiamai charakteringi, kaip svetimybių, svetimo charakterio reiškinių mumyse įsivyravimas. Lietuvio būdas yra aiškus: tiesumas, atvirumas, draugiškumas, meilė. Jei kas pamiršo, verta prisiminti.

Šiandien kartais pasigendame augštesniųjų vadovų vienybės. Ji yra taip lengvai pasiekiama lietuviško būdo ženkle. Mūsų skautiškoji studentija prašo daugiau teisių. Kodėl neduoti? Bet, jei duoti, — ar negalime ko nors ir iš studentų skautų S-gos rėmuose pareikalauti, kad jie gautas platesnes teises savo jaunatvišku skautišku darbu atmokėtų. Nekatalikai skautai beldžiasi į Tarybą, norėdami turėti savo atstovą aukščiausiame S-gos organe. Kodėl neišklausyti jų prašymo? Bet, užtat savo keliu ir iš jų S-gos rėmuose galime aktyvaus įnašo pareikalauti. Katalikai skautai svajoja apie pilną savitą nepriklausomybę. Jų reiktų paklausti, ar šitokiu sunkiu laiku naudinga būtų skaldyti savo jėgas, ar šitokioje santvarkoje, kokią dabar turime, tikėjimo dalykai galimi 100% mūsų S-gos narių tarpe vykdyti? Juos palaikant, turėtume savo narių paklausti, ar visi esame ganėtinai religingi, kad pateisintume save prieš duotą įžodį? Jei ne, — tik tada darykime konkrečias išvadas. Tačiau, visų bendras siekimas turėtų būti: jei galime

— laikykimės vienybėje, prilaikykime vieni kitus. Nebūkime išdidūs ir nežiūrėkim vieni į kitus iš aukšto. Suklydę nebijokime pasakyti — atsiprašau, —nebūkime užsispyrę ir verti ožio vardo. Yra daug klausimų, kuriuos reikia, išaiškinti. Ar negerai tad būtų, kad ateinančią vasarą mes, lietuviai skautai, suorganizuotumėm Š. Amerikos žemyne, kur daugiausia šiuo metu yra S-gos narių bei vadų, visuotiną suvažiavimą ar, sąskrydį — stovyklą. Kiek žinau, toks sąskrydis — stovykla jau yra užplanuotas ir yra žmonių, kurie šiam tikslui jau aukoja jėgas ir brangų laiką. Padėkime jiems visi, kas kuo galime. Visuotinas vyresnio amžiaus skautų, skaučių — vadų, vadovių suvažiavimas yra nepaprastai reikalingas. Jis turi būti, pagal visas išgales, kuo visuotiniausias. Ypač jame turėtų dalyvauti įtakingesni, nusipelnę mūsų S-gos nariai. Suvažiavimo — sąskrydžio motto norėčiau pasiūlyti: per vienybę tautos išgelbėjimas! Dabartinėse sąlygose organizacinis darbas klimpsta. Turime atrasti priemones, kad Lietuvių Skautų S-gos rėmuose lietuvybė galėtų geriausia bujoti. Suvažiavime — stovykloje turėtų dalyvauti akad. studentai skautai, visi skautai, ne jaunesni 15-kos metų, skautai vyčiai, skautininkai, jūrų ir oro skautai. Tas pats, žinoma, ir su Seserijos atstovėmis. Seserija ir Brolija šiame sąskrydyje turėtų žingsnis žingsnin žygiuoti ir nereikalauti ar bent nejausti bet kokio pirmumo. Sąskrydžio programos pagrinde siūlyčiau statyti skauto vyčio, vyresnės skautės programas. Kiti, su programa susiję dalykai iš šių programų savaime išplauktų. Visus darbus pradėti ir užbaigti pačiame sąskrydyje. Šį sąskrydį turėtų panaudoti savo dabartinėms problemoms išspręsti aukščiausias S-gos organas— Taryba ir Pirmija. Laiką, vietą, programas leiskime nuspręsti tiems pareigūnams, kurie šį darbą jau yra pradėję ir netrukdykime jų savo pavieniais reikalavimais ar sąlygomis. Palikime tuos reikalavimus ir sąlygas išspręsti sąskrydžio metu. Ar ne malonu būtų mums visiems švęsti keturių dešimtų S-gos sukaktį, kada matysime kaip iš sąskrydžio grįžę skautai — vyčiai, vyresnės skautės, skautininkės, tai savo svetimose gūžtelose visi iki vieno pasidarys maži skiltininkai, draugininkai, Vargo Mokyklų ir skautiškų skilčių lietuviškumo mokyklų mokytojai. Kokį milžinišką darbą tada atliks mūsų lietuviškoji skautų sąjunga!

ATEINANČIOS VASAROS SKAUTŲ STOVYKLOS ....

Pereitų metų vasarą mūsų skautės ir skautai jau gražiai stovyklavo. Daug kur jie nugalėjo milžiniškus sunkumus, įsigijo stovyklinį inventorių, šiam reikalui tėvų ir kitų geradarių pagalba suorganizuodami daug lėšų. Ir šių metų vasarą mūsų skautai, — tės ruošiasi stovyklauti. Šių metų stovyklų sezoną jau pradėjo mūsų skautai Australijoje, dalyvaudami Pan Pacifico Jamboree. Čia 15 mūsų skautų gražiai atstovavo Lietuvą. Jų dėka mūsų trispalvė įspūdingai plevėsavo greta kitų laisvų kraštų vėliavų.

Tačiau bene didžiausias lietuvių skautų susibūriams projektuojamas Kanadoje, prie Niagaros krioklio, kur bus 3—4 dienų sąskrydis Lietuvos Skautų Sąjungos 35 metų sukakčiai paminėti. Jau ruošiasi dalyvauti skautininkai,-kės, vyr. skautės, skautai vyčiai, akademinis skautiškas jaunimas, jūros skautai. Sąskrydžiui pasibaigus, čia dar vyks kelių dienų vadovų lavinimo stovykla. Ir atskiri tuntai, pagal vietos galimybes, jau planuoja vasaros stovyklas savo vienetų skautams,-tėms. Žinoma, pats laikas krutėti.

JAU PATS LAIKAS RUOŠTIS STOVYKLOMS

LIETUVĖS SKAUTĖS PASAULIO SKAUČIŲ ŠEIMOJE

V. s. D. Kesiūnaitė

Mūsų teisinė būklė pasaulio skaučių šeimoje

Kai*) skautybė kaip auklėjimo sistema, paplito po pasaulį ir mergaičių tarpe, Lady Baden Powel pakvietė Londone gyvenusių įvairių valstybių atstovų žmonas ar sekretores ir sudarė Tarptautinį Biurą. Jai susitikus su kitų tautų skaučių vadovėmis, pasidalinus su jomis gautais patyrimais, buvo įkurta PASAULIO SKAUČIŲ ORGANIZACIJŲ SĄJUNGA, o "Tarpt. Skaučių Biuras" buvo pavadintas "World Bureau" (išleidus pavadinimą "Tarptautinis"). Tai visuomet pabrėžiama ir mūsų vadovės turėtų, reikalui esant, mokėti apginti Seseriją, jeigu jai kur primetamas "tarptautiškumas". Skaučių or-ja visuose kraštuose yra tautinio pobūdžio: ji ugdo jaunimą atitinkamos tautos dvasioje, savo krašto patriotinėmis, mokančiomis gerbti ir kitas tautas. Iš to seka, kad Lietuvos skautės, kol mūsų tauta neišsižadėjo kovos dėl Nepriklausomybės, neturi tapti kitos tautinės or-jos besąlyginiu nariu.

Kai tremties metu DP stovyklose atsikūrė tautiniai skautiški vienetai, Seserijos Vadija mėgino atnaujinti ryškius su World Bureau. Tačiau Anglijos,, Prancūzijos ir JAV viešoji nuomonė buvo tiek persunkta simpatija komunizmui, kad kiekvienas balsas, užtariantis komunistų okpuotas tautas, buvo laikomas priešvalstybinių darbu. Vienok pati Lady B. P. ir kitos vadovės asmeniškuose laiškuose parodė daug noširdumo ir užuojautos mūsų tautos varge, nors savo nuomonės viešai skelbti ir negalėjo — jos buvo savo vyriausybių suvaržytos netgi okupuotų valstybių vardus minėti. Tame laikotarpyje įvyko dvi pasaulinės konferencijos: 1946 m. Prancūzijoje ir 1948 m. Angliojoje. Po truputį komunistų klasta aiškėja.

Išblaškyti po pasaulį mūsų skaučių vienetai atsikūrė antrą kartą. Tačiau į L. Skaučių Seseriją jie jungiasi tik dabar. Kai tik vienetų ryšiai su Seserijos Vadija sustiprės, kai vienetai parodys pajėgumą atlikti savo pareigą lietuviškajai skautybei, Seserijos Vadija kreipsis į Pasaulinį Biurą, pranešdama savo atsikūrimą.

Po to kai Pasaulinio Skautų Biuro pirmkas p. Wilsonas vedė nepalankią politiką okupuotiems kraštams, gal ir mes, naujai atsikūrusios, turėsime kiek sunkumų užmegzti santykius su pasaulio skautėmis. Yra betgi ir džiuginančių žinių: 1951 m. Jamboree Austrijoje Lady B. P. ir užsienio dalies vedėja klausinėjo apie mūsų Seseriją ir jos vadovybę. Sakiusi, kad Lietuvos Skaučių Seserija dar figūruoja Pasaulio Skaučių šeimos sąrašuose ir jos tikisi, kad atsikurs vėl laisvoje Tėvynėje. Be to, kaip mus informuoja v. s. E. Putvytė, lenkių skaučių or-ja turi s a v o vadovybę Anglijoje jau nuo 1940 m. Su ja pradedama skaitytis. JAV Vyr. Skaučių Vadovybės būstinėje jau yra lenkų skaučių or-jos atstovė "Commissioner for Polish Girl Guides" ir tik per ją lenkių sk. vienetai gali užmegzti ryšius su JAV sk. vienetais, ir tik ji gali juos pristatyti bei įregistruoti kaip lenkių skaučių or-jos reprezentacinius vienetus. Lenkės pralaužė pirmuosius ledus. Mūsų kelias šia kryptimi gal bus lengvesnis. Tik reikia eiti pamažu, neskubėti: esame juk viešnios svetimuose kraštuose.

Registravimosi klausimas

Atsikūrus skautiškiems vienetams išeivijoje, kiekvienai vadovei iškilo santykių su vietinėmis skaučių or-joms sunormavimo klausimas. Viskas ėjo betgi pamažu ir tik 1951 metais atsirado legalizuotų vienetų. Tada ryšys tarp vadovių ir PPSS Seserijos buvo silpnas; vadovės tvarkėsi savo nuožiūra. Registracijos klausimas iškilo dėl dviejų priežasčių: a) Vietinės skaučių or-jos pasiūlė lietuvių vienetams registruotis; Pasaulio Skaučių S-gos vykdomasis organas paragino viso

*) Sutrumpinta ištrauka iš Vyr. Skautininkės pranešimo, skaityto Skautininkių Konfenrecijoje.

pasaulio skautes nuoširdžiai sutikti DP skautes. Tų kraštų skautės taip ir padarė, bet niekas jų nesitikėjo, kad mūsų vadovės ims organizuoti savus vienetus ir kitataučių sucigose pasirodys jau gražiai reprezentuodamos lietuviškąją skautybę. Šis momentas turėtų būti aukso raidėmis įrašytas kaip puikus tautinio reikalo supratimas; b) Brolijos vadijos raginimas registruotis kitataučių skautų asociacijose suklaidino kai kurias vadoves, kurios užmiršo ar neįsigilino į Pirmijos 1949. X. 15 d. Biuletenio Nr. 36, kur tarp kita ko, sakoma: "Vietinės or-jos, naturalu, domisi, kad atvykę skautai įsilietų į jų gyvenimą ir paskęstų jų masėje. Skautiškąjį darbą vadovauja PLSS nariai turi gerai suprasti šias sąlygas ir prieiti labai dailiai... Jei kur nepasisektų lietuviams susiburti į lietuvių skautų vienetus, būtų būtina jiems kada nors susirinkti kaip lietuviams skautams pabendrauti lietuviškosios skautybės reikalais. Juos apjungti galėtų vyresnieji PLSS nariai, ten pat gyveną. PLSS rūpi, kad lietuviškasis jaunimas, dalyvaująs skautybės sąjūdyje per kitas skautų ar skaučių or-jas, **liktų ištikimas PLSS tikslams ir uždaviniams**" (Mano pabraukta. D. K.).

Seserijos Vadijos giliu įsitikinimu, mes turėtumėme ieškoti būdų, kad mūsų vienetai būtų oficialiai pripažinti kaip reprezentaciniai Lietuvos Skaučių Seserijos vienetai — The troops & the patrols of the Lithuanian Girl-Guides Sisterhood. Tokiu vardu mes buvome įsiregistravusios į Pasaulio Skaučių S-gą, kurios nariais save laikome ir dabar. Tik viduje sustiprėjus mūsų Seserija gali dėl tokių sąlygų kalbėtis su World Bureau. Tuo tarpu vadovės turėtų tenkintis sąlyga neturėti oficialaus charakterio, o kai kuriose šąlyse neturėti sąlygų ir uniformuotam skautavimi. O lietuvybės reikalų įsijautime turime pirmauti.

Kodėl pasirenkame šį kelią? — Tautos naikinimo akivaizdoje mūsų vienetų pareiga: 1) skelbti tautai daromas skriaudas, 2) reprezentuoti Lietuvą per Lietuvos Skaučių Seseiją, o ne tik lietuvių tautą. Jeigu mūsų kraštas šiandien okupotas, tai dar nereiškia, kad "Lithuanian Girl-Guide's Sisterhood" vardas turėtų būti išbrauktas iš Pasaulio Skaučių S-gos. Turime juk atstovauti Lietuvos skautes visur, ypač ten, kur kraštų vyriausybės nepripažino Lietuvos okupacijos. Vadovės turi žinoti: A. Kraštai, kurie mus priėmė, tikisi iš mūsų lojalumo ir tai turime parodyti per kūrybinį ir pozityvų darbą. Tą patį ugdyti mūsų skautėse. B. Visų kraštų skautės sutiko mus su didele simpatija ir mes, "seserys kiekvienos kitos skautės" (4-as įstatas), turim tai įvertinti ir atsakyti tuo pačiu. Mūsų pačių nuoširdumas gali užkariauti mus priglaudusių kraštų skaučių širdis. C. Kitų kraštų skautės tikisi, kad mes, įsijungusios į jų or-jas, praturtinsime jų veiklą savo patyrimu ir būdingais mums užsiėmimais, pav., dainos, tautiniai žaidimai, rankdarbai, mūsų papročiai, valgiai, kalba, stovyklavimo būdas. Skautiškumas reikalauja iš mūsų bendradarbiavimo, tačiau jokiu būdu ne išsižadėjimo savo Seserijos, tampant kitų tautų skaičių dalimi.

Besąlygiškai mūsų vienetams įsijungus pavieniai į kitataučių or—jas, Lietuvos Skaučių Seserijos Vadijos bet koks vadovavimas bei instruktavimas tiems vienetams yra neteisėtas, nes 1. bet koks mėginimas Liet. Sk. S—jos Vadovybės vadovauti tiems vienetams būtų kišimasis į kitataučių skaučių vidaus reikalus, 2. Joks vienetas negali turėti dviejų vadovybių. Taigi pavieniai skaučių vienetai, įsiregistruodami į kitų tautų or—jas, teisiškai automatiškai nutraukia ryšius su mūsų Seserija. Jeigu tai būtų padaryta, PLSS Seserijos Vadija nustotų egzistavusi ir de jure, ir de facto, g i mūsų vienetai, besąlygiškai registruodamiesi, išsižadėtų savo valstybinių aspiracijų.

Ar yra reikalas registruotis? Kas mus verčia tai daryti, ar varžo skautauti? 1. Materijalinės privilegijos, kurias gauna įsiregistravę vienetai, mokėdami savo nario mokesti (JAV $1.), yra: gauna būklą sueigoms, stovyklavietes ir teisę išnomuoti inventorių už, palyginamai, "žemą kainą". Ar tai pateisinamas motyvas? Tikrai ne. Liet. tėvai pajėgūs sudaryti savo vaikams stovyklavimo sąlygas ir tai jie gražiai įrodė.

Tolimoje Australijoje kuriamas skautiškas laužas.

Sesės švarinasi prieš pietus.

Iš ASS stovyklos: — Šeimos rūpesčiai nekliudo stovyklauti.

2. "Vienintelis kelias būti išgirstoms yra per to krašto skaučių or-ją, kuriame gyvename, Reikalas reprezentuoti lietuvių tautą ir parodyti skautišką draugiškumą kitų tautų skautėms, verčia mus ieškoti originalaus skautavimo" — rašo viena vadovė. Ar tai pakankamas motyvas, jei įsiregistravimas prisideda prie Lietuvos vardo išbraukimo iš Pasaulio Skaučių S-gos, nes Seserijos, kovojančios už Lietuvos vardo pripažinimą, gretos, vienetams įsiregistruojant, praretėja.

3. Įsiregistravimui pateisinti vadovai mė gins mus įtikinti, kad jų vienetai turi pilną autonomiją, arba "gavo teisę nešioti to krašto skautų uniformą..., kurią tuojau ir įsigijo". Ar nesuskaudėjo jums širdis, kai jūs perskaitėte tas eilutes laikraštyje? Bet tai faktai, kurie eina drauge su įsiregistravimu. Ar ne labiau pasidžiaugtumėm, jei toks vienetas paskelbtų: "Mes praktikuojame lietuvišką skautybę. Jei jūs uždrausite dėvėti drabužį, kuris mums primena nacių ar komunistų mūsų tautos nukankintus, žuvusius skautus, skautininkus,-es, mes galime jus patenkinti — nedėvėsime savųjų uniformų, bet jų ir neišmainysime į kitas, nes jų atmintis ragina mus skautauti". Baden Powell tikrai nenorėtų, kad mes išsižadėtumėm lietuviškosios skautybės tik todėl, kad mūsų kraštas komunistų okupuotas.

4. Pagaliau tėvai, leisdami savo vaikus į lietuvių skautų or-ją, tikriausia nenori, kad juos nuvestumėm į kitataučių skautų,-čių asociacijas, nes tai pagreitintų asimiliaciją.

IŠVADOS. PLSS Seserijos Vadija, susipažinus su mūsų vienetų registracija kitų tautų skaučių or-jose, referavo šį klausimą skautininkių konferencijoje ir pasiūlė išvadas, kurioms skautininkės pritarė:

1. PLSS Skaučių Seserija siekia oficialaus savo vienetų skautavimo, t. y. oficialaus Liet. Sk. Seserijos ir jos vienetų pripažinimo Pasauliniame Skaučių Biure bei atskirose pasaulio skaučių asociacijose. 2. Ten, kur to negalima pasiekti, Seserijos vienetai susilaiko nuo įsiregistravimo vietinėse skaučių or-jose. 3. Laikas dirba mūsų naudai, todėl vienetų skubėjimas registruotis yra nepateisinamas, tačiau įsiregistravę vienetai nėra smerktini, nes jų vadovės laiku nebuvo painformuotos. Įsiregistravę vienetai stengiasi išlaikyti lietuviškąjį charakterį visoje pilnumoje. 4. Seserijos Vadija su vadeivėmis viena tėra kompetetinga tvarkyti registravimosi klausimą, o ne paskirų vienetų vadovės. 5. Reikia dėti visas pastangas, parodyti daugiau kantrybės ir takto lietuviškai skautybei išlaikyti su visu jos turiniu ir, jei įmanoma, su visomis jos formomis. Visos vadovės nuoširdžiai ir pagal PLSS-gos drausmę, prisideda prie L. S. Seserijos veiklos šia kryptimi, kad visų pastangos būtų sėkmingos.

SKILTININKŲ KURSAI ČIKAGOJE

Š. m. sausio mėn. 18 dieną Čikagoje, Brighton kolonijos skautų būkle, pradėti skiltininkų kursai. Atidarė "Lituanicos" tunto tuntininkas sktn. Br. Gurėnas. Kursų vadovu pakviestas tunto adjutantas sktn. Kerelis. Pirmąją, įžanginę paskaitą apie skautybės uždavinius skaitė v. s. Br. Kviklys. Kursantai, kurių dauguma aktyvūs tunto skiltininkai, kursų eigai suskirstyti į 4 skiltis, kurioms išsirinko skiltininkus. Kursų programoje apie 20 paskaitėlių bei pašnekėsių: skautų or-jos istorija, susitvarkymas, religijos reikalai skautų or-joj, skilčių sistema, skiltininko vaidmuo bei privalumai, skilties sueigų praktika, įstatų ir įsakymų aiškinimas, skautiki žaidimai, uniforma, ženklai, šūkiai, mazgai, iškylavimas, stovyklavimas, sutartiniai ženklai, matavimai, pirmoji pagalba, skautiškoji drausmė, bausmės, skautiškas etiketas ir kt.

Kursų lektoriais pakviesti: skautininkai: B. Kliorė, B. Kviklys, K. Palčiauskas, dr. Budrienė, Mileška, Vaišnys, Vosylius, Rudys, Levanas, Kerelis, Senkus ir kt.

Kursus lanko 25 kursantai, visi geri skautai ir šaunūs jaunuoliai, ir seka jų program su dideliu susidomėjimu. Reikia tikėtis, kad jie padės gerokai pagyvinti skautiškąją veiklą Čikagoje, kur lietuviškai skautybei galimybės yra labai didelės. **V. Pt.**

ATVIRAS LAIŠKAS BROLIAMS

Psktn. Vaidievutis Mantautas, S. J.,
LSB JAV Rajono Skautų Vyčių Skyriaus Vedėjas

Perskaičius pr. metų "MV" 12 numeryje psktn. Pakalniškio straipsnį "Organizacinio veikimo kryžkelėje", su kurio mintimis pilnai sutinku, kilo ir man nenugalimas noras pasisakyti kai kuriais klausimais — atvirai, vyriškai ir nieko nedailinant bei nevyniojant į popierį".

1) Vykdant JAV Rajono skautų vyčių sąskrydžio nutarimą, jau prieš kelis mėnesius psktn. Augustaičio rūpesčiu broliams vyčiams buvo išsiuntinėtas leidinėlis "Sk. Vyčių Sąskr. Darbai" su atspausdintais prit. sk. vyčio programos projektais ir prašymu nedelsiant dėl jo pasisakyti. Tas pats prašymas po to buvo pakartotas dar ir per spaudą. Ir kokie rezultatai? Iki šiol tėra atėję vos keli pasisakymai. Didelė dauguma vyčių tyli kaip užmušti, lyg jiems tai būtų visiškai vistiek. Vyriausias Skautininkas ir Brolijos Vadija tuo tarpu kantriai laukia mūsų Rajono nuomonės, norėdami tą programą galutinai nustatyti ir paskelbti. Gaištams laikas, trukomas Brolijos darbas. Jei būtume buvę judresni, šiandien jau turėtume užbaigtą programą ir galėtumėm griebtis kitų darbų. O atsiliepti, rodos, nėra taip jau sunku. Niekas nereikalauja dizertacijos ar diplominio darbo. Jei jau taip striuka su laiku, užtenka pažymėti, už kurį programos projektą pasisakai, ir viskas.

2) Tame pačiame leidinėlyje buvo ir prašymas vyčių vadovams atsiųsti savo adresus su vienetų sąrašais. Atsakymas — visiška tyla. Pasėkoje netrukus ruošiamas išleisti mūsų Rajono vyčių biuletenis vargiai tegalės pasiekti visas vietoves. O gal kaip tik ten, kur biuletenis neatkeliaus, jis bus labiausiai reikalingas...

3) Mūsų Rajono Vyčių Skyrius šiuo metu, Brolijos Vadijai pavedus, ruošia ateinančių metų jubiliejinės vyčių stovyklos proramas. Ruošiama taip pat visa eilė svarbių projektų gyvybiniais klausimais, kurie bus patiekti minėtos stovyklos metu įvykstančiam jungtiniam JAV ir Kanados Rajonų vyčių sąskrydžiui (N.B.: kadangi tai liečia mūsų tradicijas, nuo tolimesnių paaiškinimų šioje vietoje susilaikau. Platesnes informacijas broliai ras biuletenyje arba, kas norės, gaus iš manęs asmeniškai). Ta proga buvo kreiptasi į daugelį asmenų, prašant pagalbos, patarimų, sugestijų, medžiagos bei kitokio bendradarbiavimo. Tik vienas kitas atsakė laiku. Kai kurie atsiliepė tik po poros mėnesių, o kiti, matyt, ruošiasi pasireikšti po sąskrydžio, nurodant jo silpnąsias vietas ir klausiant, kodėl nebuvo padaryta geriau...

Argi visa tai seka vien iš laiko stokos? Atsiprašau, bet tuo tai tikrai netikiu. Mūsų Vyriausias Skautininkas, tuo pačiu metu būdamas dar ir "Skautų Aido" redaktorium, be jokios abejonės, turi nemažiau darbo kaip kiti. O tačiau visais svarbiaisiais klausimais tuojau pat gauni jo tikslų ir rūpestingą atsakymą. Arba, kodėl gali laiku atsakyti bei parašyti tokie žmonės, kaip Vyr. Sktn. Kesiūnaitė, psktn. Pakalniškis, vyr. sktn. Kviklys, sktn. T. Vaišnys, vyr. sktn. Čepas, vyr. sktn. Jurkšas, psktn. Valatkaitis ir kiti? Visi šie vadovai dirba už keturis ir dažnai dar labai sunkiose sąlygose, bet prieš mane ant stalo guli gražus pundelis jų laiškų, pasisakymų, nuomonių, planų, kruopščiai paruoštų projektų ir nuoširdžių patarimų...

Ar aš tuo noriu pasakyti, kad mūsų veikla turi apsiriboti laiškų rašinėjimu? Gink Dieve, ne! Tačiau visgi ryšių palaikymas ir tarpusavyje ir su vadovais, domėjimasis bendrais skautiškais ir specifiškais vyčių reikalais ir bent šiokia tokia vadovams parama (mažiausiai jau nors greita reakcija jų iškeltais klausimais) yra kiekvieno mūsų būtina pareiga. Be kontakto su vienetais vadovo darbas neturi prasmės. Tai tik pilstymas iš tuščio į tuščią. Iš kitos pu-

(nukelta į 15 pusl.)

VANDUO TAUTŲ IŠMINTYJE

Prof. Steponas Kolupaila Notre Dame, Indiana

Tarp akmenų vinguoja šviesus kelias,
Ak, ne: tai neramus kalnų upelis.
.. ..
Atsigeria iš jo maži paukšteliai
Ir samana, kuri ant akmens želia,
.. ..
Ir piemens, griovoje per dieną kaitę, ...
Ir ilstanti dainoj maža mergaitė . . .
(Venacijus Ališas—A. Arminas, Upelis).

Iš kur teka upės?

Senovės žmonės negalėjo suprasti, kaip vyksta vandens apyvarta gamtoje. Karaliaus Saliamono knygose yra tokia frazė: Visos upės teka į jūras, tačiau jų nepripildo; reiškia, jos grįžta į tą vietą, iš kur kilusios. Ilgai buvo manoma, kad vanduo iš okeano sunkiasi požemiais į kalnus ir ten maitina upių versmes. Dabar žinome, kad vanduo tikrai grįžta iš jūrų į sausumą, tik debesų pavidalu: lietus maitina požemio vandenis, iš kurių susidaro versmės.

Senovės egiptiečiai tikėjo, kad Nilas, jų šventoji upė, teka stačiai iš dangaus. Paprastiems mirtingiesiems nėra lemta pamatyti to milžino "lopšio", tad jie tuo ir nesirūpino. Du didieji senovės karo vadai, Aleksandras Makedonietis ir Julius Cezaris, svajojo pasiekti "caput Nili". Neronas pasiuntė du karininkus, kurie pasiekė tarpeklį, iš kurio teka Nilas, bet toliau eiti neišdrįso. Tiktai 1858 metais anglų keliautojas J. H. Speke pamatė ištaką, iš Ukreve Nianza ežero, dabar vad. Viktorijos, o 1862 metais ištyrė augštutinį Nilo ruožą.

Geografai buvo įsitikinę, kad visos didelės upės prasideda iš ežerų. Jei apie upės pradžią neturėta žinių, išgalvodavo ežerą. Mūsų Nemunas (Chronus) senesiuose žemėlapiuose buvo rodomas ištekąs iš "Chrono lago" — Nmuno ežero dabartinės Paliesės vietoje.

Garsusis Centrinės Azijos tyrinėtojas, švedas Sven Hedin (1865—1952) savo knygoje apie "klajojantį" ežerą Lop-nor taip įdomiai vaizduoja Tarymo upės vandens kilmę:

"Pilksvai - žalsvas vanduo, kuriuo mes plaukėm, atsirado čionai iš tolimų šalių. Kai iš tos upės sėmėm kibirą numalšinti troškulį, vandens lašai mums neišdavė paslapties, kur būtent jie nukrito iš debesų į žemės paviršių ir susirinkę į sroves bei upelius pateko į Tarymą. Yra kažkas ypatinga su vandeniu, tuo gaivinančiu gėrimu: juk tai yra mišinys vandenų iš visos Vidurinės Azijos, tikrojo Azijos centro, iš tų augščiausių laukinių kalnų, kurie, lyg vainikas, juosia Tarymo slėnį iš šiaurės, vakarų ir pietų.

"Tarymas ir didžiuma kitų upių turi panašų likimą, kaip žmogaus gyvenimas įvairiais tarpais. Pradžioje, lyg kūdikis, upokšnis žaidžia tarp uolų samanų ir sustingusios lavos šlaitų. Iš jo auga veržlus jaunuolis — putuojąs krioklys, kurio nesutramdoma jėga pramuša kelią pro kiečiausias uolas. Jis kaupia kunkuliuojančią savo galią, kol vyriškumo viršūnėje palieka nugalėjęs didžiausias tarpukalnių kliūtis, ir toliau teka per lygumas švelnesne ir nuosaikesne srove. Upė sensta, jos srovė darosi vis ramesnė ir lėtesnė. Nebeauga, bet senka jėgos, kurias upė kaupė savo amžiuje; upė, kaip ir žmogus, peržengė savo gyvenimo kulminaciją. Dabar ji nebekovoja, santuri ir lėtai slenka tolyn: jos vandens masės nyksta vis daugiau ir daugiau. Pagaliau, mirdama, upė krinta į karstą, kaip Tarymas į klajojantį dykumoje Lop-noro ežerą... (Der wandernde See, Leipzig, 1937).

Vanduo — gyvybės versmė

Vanduo turi nepaprastai svarbią reikšmę žmonijos gyvenime: be vandens nėra gyvybės! Koranas — Mozlemo išminties knyga — tvir-

tina, kad per vandenį kiekvienas daiktas gali būti gyvas.

Kur nėra vandens, ten nėra augmenijos, nėra gyventojų. Tik oazės dykumuose turi gaivinančio vandens versmę ar šulinį: kupranugarių karavanai keliauja tarp oazių. Vanduo yra ypatingai vertinamas ten, kur jo nėra, ar kur jį sunku gauti. Kai senovės žydai klajojo po Arabijos dykumas, Mozė padarė stebuklą, pramušęs skylę uoloje ir įtaisęs pirmą artezinį šulinį. Šuliniai ir versmės laikomi ypatingoje papročių ir įstatymų apsaugoje. "Brunnenvergifter" — šulinių nuodytojas — žiaurus vokiečių keiksmas. "Nespjauk į šulinį, gal teks atsigerti" — sako rusų patarlė.

Bereikalingas vandens eikvojimas laikomas žalingu. Marokiečiai sako: Nepilk lauk (vartoto) vandens, kol neradai kito!

Turkai turi patarlę: Jei pasiūlo išgerti, neišsiurbk visos versmės! Labai gilią prasmę turi kiniečių patarlės: Nedėkingas tasai, kas gerdamas vandenį užmiršta tą, kuris šulinį kasė, ar valgydamas ryžius nepagalvoja apie tą, kuris juos pasėjo. Kai geri vandenį, pagalvok apie jo versmes: gyvendamas neužmiršk To, kas tave sutvėrė.

Vanduo nusivalo nuo drumzlių, bet tirpina druskas. Tinkamai vartojant mineralizuotą vandenį, jis gali gydyti ligas, bet kartais gali būti žalingas. Nemuno sielininkai nepasitiki pakrančių versmėmis, kurios pasitaiko sūrios, ir geria nešvarų upės vandenį.

Prie vienos versmės Danijoje iškapotas toks užrašas: Šis akmuo duoda skanų ir vėsų vandenį, jei gersi lašais, bet pats virsi akmeniu, jei mėginsi gerti gurkšniais. Senoje Persijos sostinėje Suzoje buvo prie šulinio dar baisesnis tekstas: Keleivi, matai vandens versmę, gali saugiai plauti joje rankas, bet jei įbridęs į užterštą versmę gersi neskanų jos vandenį, tą pat dieną iškris tavo dantys ir liks tuščia tavo burna.

Užtat Pietinėje Californijoje, vienos geležinkelio stotis perone, yra gražiai čiurlenanti versmė, o virš jos didžiulė reklama "Geriausias pasaulyje vanduo".

Nepaprastai jautri senoji Indijos išmintis: —

"Puikus Dievo kūrinys Saulė. Džiaugkis pavasarį jos spinduliais, tačiau dairykis, kad tavo šešėlis neužstotų Saulės šviesos kitam!

"Tobulas Gamtos padaras — vanduo. Gaivink juo savo kūną karštšą vasarą, bet pagalvok, gal tasai vanduo numalšintų troškulį tavo artimui!"

Vandens savybės patarlėse

Žmonių pastabumas sukūrė daug patarlių, paremtų skysčių savybėmis. Žinomas graikų poeto Pindaro (522—443 pr. Kr.) posmas: "ariston men hydor" — tobuliausias dėlto yra vanduo! Pagrindinį skysčio dėsnį — judrumą — išreiškė graikų filosofas Heraklitas iš Efezo (576 — 480 pr. Kr.): "panta rhei" — viskas teka, kinta!

Būingos kai kurių tautų patarlės:

Negali būti upė švari, kai versmė drumsta (Korėja).

Nėra prasmės vandenį piauti peiliu (Korėja).

Prieš srovę nepaplauksi, prieš vėją nepapūsi (Lietuva).

Įmanoma išmatuoti vandens gilumą, net dešimt kart didesnį kai žogaus sieksnis, bet negalima išmatuoti žmogaus sielos gelmės (Korėja).

Drąsiai brįsk per kriokiančią upę, bet saugokis tylios (Marokas).

Tylus vanduo graužia krantus (Lenkija).

Tylioje užuolankoje velniai veisiasi (Rusija).

Nežinai brastos — neįsk į vandenį (Rusija).

Į vandenį įkritęs keik save, ne vandenį (Korėja).

Verčiau atnešk iš namų tinklą, bet nešok į kūdrą žuvų gaudyti (Kinija).

Bergždžias darbas vanenį semti rėčiu (Rusija).

Kokia jėga gali padaryti drumstą vandenį švariu? Palikit jį ramybėje, jis nusivalys pats (Kinija).

Kiniečių filosofas Lao Dze, gyvenęs prieš 2500 metų (apie 604 — 531 pr.— Kr.), paskelbė įsidėmėtinų minčių apie vandenį, kaip "Tobuliausios Būtybės" emblemą:

"Aukščiausias kilnumas lygintinas su

vandeniu. Vanduo yra tuo kilnus, kad yra kiekvienam nadingas, bet nesistengia veržtis į viršų, o ieško žemiausių vietų, kurių vengia visi.

"Upės ir ežerai gauna duoklę iš visų slėnio upelių, todėl kad jie yra žemiau, kaip kad tie. Taip ir tikras valdovas, jei nori valdyti, neturi stengtis iškilti iš žmonių masės. Jis turi likti minios užpakaly, jei mano būti priešaky.

"Nieko nėra pasaulyje minkštesnio ir švelnesnio, kaip vanduo. Bet kartu nėra galingesnės priemonės prieš kiečiausius ir stipriausius daiktus, kaip vanduo. Kiekvienas pasaulyje žino, kad švelnūs dalykai nugali kietuosius, silpni — tvirtuosis; tačiau niekas tuo nesistengia naudotis.

Vanduo ir grožis

Gražiausia reiškiasi tautų išmintis mene — liaudies dainuose, poezijoje, tapyboje, muzikoje. Ir čia vanduo dažnai atsispindi, kaip įdomi tema. Mūsų liaudies dainos mini Nemuną, Nemunėlį, jūrą — jūrelę, ežerėlius, šaltinėlius... Gražiausia landšaftų dalis paveiksluose ir fotografijose yra vandenys — ežerai, upės, jūra, sniegas kalnuose.

Muzika yra jautriausias grožio reiškėjas. Didieji meno kūrėjai davė mums nepapastai dailių "hidrologinių perlų". F. Chopin parašė nuotaikingą preliudą "Lietutį", M. Ravel savo Etude atvaizdavo čiurlenantį upokšnį, vandens žaidime-Jeux d'eaux-fontaną, R.Strauss vienišą versmę-An einsamer Quelle, J.Strauss -mėlynąjį Dunojų, C.Debussy-jūrą, debesis, mėnesieną ežere, J.Sibelius savo "Finlandijoje" parodė laukinį Suomijos ežerų grožį, O. Respighi--Romos fontanus, G.Haendel savo "Wassermusik"—Temzės upę, B.Smetana-Viltavą, S. Šimkus paliko Nemuno simfoninę poemą.

Čiurlionio ansamblio puikiame repertuare mano širdžiai artimiausias J. Gruodžio "Op, op, Nemunėli" jautriems tremtinio .A. Vištaliausko žodžiams.

Upės istorija meniškai atvaizduota plačiai žinomame čekų kompozitoriaus Bedricho Smetanos kūrinyje —simfoninėje poemoje "Vltava". Vltava, vokiškai Moldau, yra daili Čekijos upė, tekanti pro "auksinę" Prahą. Pradėjus nuo versmių toje poemoje nuostabiais garsais parodytas upelio čiurlenimas, vandens ratų malūne užimas, upės vingiavimas laisvoje lygumoje ir jaunimo džiaugsmas žydinčiose paupio pievose...

1926 metais Bazelio mieste, Šveicarijoje, susirinko Pasaulinė Energijos konferencija. Atidarymo metu, kada paprastai sakomos nuobodžios iškilmingos kalbos ir kartojami banalūs sveikinimai, čia paslaptingai pakilo uždanga ir svečiai pamatė scenoje didžiulį simfoninį orkestrą, kuris be žodžių prabėjo... žavingą Smetanos "Vltavą". Netikėtumo nustebinta, publika susikaupusi klausė čekų tautos genijaus padovanotos pasauliui brangenybės — hidrologijos muzikos garsais... Puikesnės įžangos niekur ir niekad neteko matyti!

(Atkelta iš 12 psl.)

sės tačiau, taip pat ir vienetų veikla be kontakto su vadovybe nėra tokia, kokia turėtų ir galėtų būti: nėra darbo koordinavimo pagal direktyvas iš centro, nėra bendros linijos, nėra tarpusavio proporcingo pasidalinimo darbu, nėra vieno aiškaus fronto Dievo ir Artimo tarnyboje, nėra tos smogiamos, nenugalimos jėgos kovoje už Tėvynės laisvę, kurios Ji iš mūsų laukia.

Remdamasis Sąskrydžio man suteiktu pasitikėjimu bei jausdamas didelę atsakomybę prieš kiekieną, kuris nešioja violetinį kaklaraištį, labai nuoširdžiai ir kartu labai rimtai ir primygtinai prašau visų mūsų Rajono Brolių Vyčių parodyti tą dvasią ir nuotaiką, kuri degė mūsų širdyje įžodžio metu. Neturės rastis vidutiniško formato žmonių ir darbų! Tauta tikisi, laukia iš mūsų heroizmo, pasiaukojimo ir ugnies. Susiburkime, sukruskime! Daugiau dinamikos! Daugiau energijos! Budėkime ne gražiais norais, bet darbais!

NAUJA VYR. SKTK — ĖS PAVADUOTOJA

Šiomis dienomis pasibaigė Seserijos rinkimai ir nauja Vyr. Skautininkės pavaduotoja išrinkta v. s. O. Zailskienė.

DVASIOS VADOVO EVANGELIKAMS SKAUTAMS REIKALU

Didžiai gerbiamas Redaktoriau!

"Mūsų, Vyčio" gruodžio mėn. numeryje randame pasikalbėjimą su vyr. dvasios vadovu katalikų skautams, kun. dr. Vaišnora. Ten paliestas ir dvasios vadovo evangelikų skautams klausimas. Bet jo esmė nevisiškai teisingai atvaizduota. Todel prašau leisti man šiuo reikalu pasisakyti.

Dvasios vadovo evangelikų skautams esmė glūdi principiniame klausime, ar lietuvių skautai turi būti dvasiniai auklėjami tikybinės lygybės ar diskriminacijos principu. Jis akivaizdžiai pasireiškė LSS Pirmijoje, svarstant dvasios vadovo evangelikų skautams reikalą.

Dvasios vadovo evangelikų skautams LSS Pirmijoje klausimas pasidarė pirmaeiliniu principiniu klauimu, kai LSS Taryba 1949 metais, vykdydama LSS vadovų suvažiavimo Sheinfelde pageidavimą turėti dvasios vadovą LSS Pirmijoje ne vien tik katalikų bet ir evangelikų skautams, susidarė su katalikų vyr. dvasios vadovo, kun. Vaišnoros, nepritarimu. Kol LSS organai šio primarinio klausimo neišsprendė, todėl negalima kalbėti apie dvasinį auklėjimą evangėlikų skautams; ir negalima ieškoti būdų pirmaeiliais klausimais pridengti. Kol praktiškai nėra išspręstas klausimas del tikybinės lygybės ar diskriminacijos, tol bergždžia tuščiai kalbėti dėl kun. dr. Vaišnoro argumento:"kiekvienas skautas ... turi būti tolerantas kitų konfesijų atžvilgiu".

Dvasios vadovo evangelikų skautams LSS Brolijoje ir Seserijoje klausimas yra antros eilės klausimas. Sakytas primarinis klausimas neišsispręs tuo, kad evangelikų skautai gaus dvasios vadovus vien tik žemutiniuose LSS. organuose. Žemutiniai organai negali pakeisti to, kas eina iš viršaus. Ir negali būti religinio ir dorinio auklėjimo ten, kur trūksta tikybinės lygybės ir tolerancijos žymių.

R. katalikų vyr. dvasios vadovas LSS Pirmijoje, kun. dr. Vaišnora, kalba dar ir apie skautų organizacijos kreipimąsi į evangelikų bažnytinę instituciją evangelikų dvasios vadovo reikalu žemutiniuose LSS organuose, darydamas sugestijų tartis šiuo reikalu. Bet tai yra tik dvasios vadovo paskyrimo proceduros klausimas, stovįs tik trečioj eilej ir neturįs jokios reikšmės šio reikalo esmėj. Principinis klausimas nedera daryti derybų objektų. Todėl šiuo klausimu čia nekalbėsiu.

Budėkime!

Kun. Ansas Trakis,

Dvasios vadovas evangelikų (liuteronų ir reformatų) skautams.

Čikaga, 1952 m. gruodžio mėn. 30 d.

.....

TREJI METAI, BE V. S. M. KUKUČIO

Prieš trejus metus, 1950 m. sausio 13 dieną, iš mūsų skautiškosios šeimos išsiskyrė A. A. v. s. kapitonas Mikas Kukutis, vienas didžiausių mūsų organizacijos, ypač jūros skautijos šulų. Velionis buvo gimęs 1900. X. 8 d., Ukmergės apskrityje, taigi mus paliko nė 50 metų nesulaukęs. Baigęs Vilniaus lietuvių gimnaziją, Karo mokyklos pirmąją laidą. Aukštuosius karininkų kursus ir daugelį kitų mokyklų. Savanoris — kūrėjas, aktyvus kovų su Lietuvos priešais dalyvis, nuoširdus skautų organizacijos dalyvis, vadovas, ilgametis skautininkas, tuntininkas, LSS Garbės Narys, jūros skautų organizatorius. Visada gyvas linksmas, skautiškas. Mirė tremtyje, Hanau stovykloje, kur taip pat nuoširdžiai dirbo su mūsų skautais. Paliko žmoną, dukrelę (aktyvi ASDS narė) ,na ir visų mūsų tarpe šviesų, skaistų atminimą.

A. A. Kukučio vardu yra pasivadinęs Čikagos lietuvių jūros skautų laivas, kuris velionies 3 metų mirties sukakties proga ir perdavė per "Margučio" radiją Čikagoje trumpą, bet įspūdingą minėjimą. V. K-tis

.....

— Čikagos skautai,-ės š. m. sausio 4 d. suruošė jaukią Kalėdų eglutę, kurioje dalyvavo gražus skautų,-čių būrys, o taip pat jų tėvai. Suvaidintas kalėdinis vaizdelis, padaręs didelį įspūdį mažiesiems. Visi jaunieji iš atvykusio Kalėdų Senelio gavo gražias dovanėles. Po to dar gražiai pasilinksminta.

SKAUTAI IR RELIGIJA

Iš Skln. Kun. Vl. Mažono raštų

Kažkas*) sąmoningai yra išsireiškęs, esą pasaulyje yra daugiausia medikų ir teologų: kiekviena kaimo moterėlė autoritetiškai kritikuoja medicinos daktarą, o jau ketvirtos — penktos klasės gimnazistas jaučiasi pašauktas "neklaidingai" spręsti kebliausius religijos klausimus ir reguliuoti ne tik religijos tarnų bet ir pačios Bažnyčios gyvenimą.

Bet "abusus non tollit usum" — piktnaudojimas neneigia to paties daikto gero naudojimo. Juk ir skautai, palikę nuošaliai įvairius "šundaktarius, rimtai susidomėję pirmąja medicinos pagalba, toje srityje teikia nemažai naudos; čia jie ne tik nekliudo gydytojams specialistams, bet tiesiog jiems padeda, ypačiai ten, kur gydytojo nėra. Panašiai ir su religijja. Jei kiekvienam žmogui reikalinga sveikatos šioks toks minimumas, kad jis galėtų būti gyvas, tai ir sielos sveikatai išlaikyti reikalinga tam tikra profilaktika bei higiena. Kur yra tas dvasinės bei gyvybės šaltinis kiekvienam žmogui, ypač skautui?

Palyginkime genialaus Baden - Powell'io: — "Skautas pirm viso ko yra tikintis. Atmetu kiekvieną skautizmą, kuris savo pagrinde neturi religijos". Tiesa stipriai pasakyta. Arba — "Nedidelės vertės yra žmogus, jei netiki Dievą ir neklauso Jo įsakymų. Taigi kiekvienam skautui reikia turėti kokią nors religiją... Šios rūšies organizacija prasilenktų su savo esme, jei ji neišmokytų savo narius religijos". Nagrinėdamas auklėjimo pagrindus skautystėje, B. P. prideda savo svarbiausiame vadovėlyje labai aiškų skautiško auklėjimo vaizdą. Ir štai, tarpe tautiško nusmukimo reiškinių, pirmoje vietoje pažymi "Irreligion" — nereligingumą. Antroje vietoje eina nedrausmingumas, trečioj — tėvynės meilės trūkumas ir kitos tautiškos ydos.

Skautystė, jos kūrėjo nuomone, ir sudaro tokią patogią aplinkumą ir priemones, "kuriomis net labiausiai sugedęs valkata gali pakilti prie aukščiausių minčių ir atrasti tikėjimui į Dievą pradmenų: vykdydamas skautišką pasižadėjimą kasdien padaryti kokį gerą darbelį, ruošia pamatą atlikti pareigas Dievui ir artimui; ant to gi pamato tėvai ir dvasios vadas gali lengviau statyti tikėjimo rūmą." (B. P. "Scouting towards Reconstruction").

Kitame vėl veikale skautų vadams "Aids to Scoutmasterships" B. P., pakartodamas bendrą skautiško auklėjimo sistemos lentelę, prideda naują lentelę, vaizduojančią specialias charakteriaus (būdo) auklėjimo priemones. Ir štai vėl tarp aštuonių formuojančių charakterį ypatybių pirmoj vietoj mini pamaldumą, kuris reiškiasi ištikimybe Dievui, pareiga ir pagarba artimui"; nagrinėdamas šitą punktą, autorius tampriai riša jį su skautų įžodžiu. Tame pačiame skyriuje apie "dorovinį horizonto praplėtimą" autorius kiek plačiau aptaria šį klausimą: "Dorovinio akiračio praplėtimas prasideda su pagarba Dievui, su pamaldumu. Pamaldumas Dievui, pagarba artimui, savęs pagarba, kaipo Dievo tarno, sudaro bazę bet kokiai religijai (Aut. pabraukta). Būdas išreikšti pamaldumą Dievui keičiasi atitinkamai kiekvienai profesijai ar bažnyčiai. Tai pareina, paprastai, nuo tėvų valios. Tai jie šiame dalyke sprendžia .Turime pagerbti jų valią ir paremti jų pastangas išugdyti pamaldumą"... Štai punktai, į kuriuos skautų judėjime reikia atsižiūrėti: jie yra priimti įvairių rūšių vadovų, kurie sudaro mūsų tarybos dalį:

a) Kiekvienas skautas priklauso kokios nors religijos ir pildo jos kultą. b) Tenai,

---

*) Str. autorius — nuoširdus skautų Bičiulis ir skautininkas Nepr.. Lietuvos laikais 1941 m. bolševikų suimtas ir deportuotas į Sibirą, kur, manoma, yra nukankintas. Šis jo rašinys paimtas iš "Kelias į Laimę" 1930 m. leidinio ir yra kiek sutrumpintas. Red.

kur draugovė susidaro iš vienos religinės formos vaikų, vadas suorganizuos pamaldas ir religinį pamokymą, pasitardamas su dr-vės kapelionu. c) Tenai, kur dr-vė apima įvairių konfesijų žmones, paraginama, kad kiekvienas dalyvautų savo konfesijos pamaldose; stovykloje, kur dalyvauja maišytų religijų atstovai, kasdieninės maldos ar savaitinio kulto išreiškimas turi būti kiek tik galint paprasčiausias ir jame dalyvavimas neprivalomas".

B. P. ypač daug rašo apie religiją bene gražiausiame savo veikale "Rovering to success", specialiai skirtame skautams vyčiams. Nereligingumo kenksmingumui ir religijos svarbai įrodyti autorius skiria net 15 puslapių. Čia jis smerkia ne tik ateizmą, bet ir "tuos, kurie nors ir nėra griežtai nusistatę prieš religiją, bet ja ypatingai nesiinteresuoja". Mat, pasak B. P., — ir tai yra tikrai teisingai — "religija sudaro esminį laimės elementą". (176). Nereligingumą jis vadina tiesiog apgaulingu "humbungu": "jei jūs rimtai ieškote kelio pasisekimui, t. y. į laimę, turite saugotis, kad ne tik nebūtumėt įvesti į išdidaus nereikalingumo pinkles, bet privalote sudaryti jūsų gyvenimui religinį pagrindą".

B. P. dažnai paaiškina, kad jo vartojamieji terminai "religija", "Dievas" ir k. atitinka pilną tų žodžių prasmę. Pav., kaip jis gražiai išveda Dievo įrodymą iš nuostabių gamtos reiškinių, — nors tuoj paaiškina: "Tikiuosi nebūsiu blogai suprastas. Nemanau piršti gamtą, kaipo garbinimo formą ar religijos pažinimą. Nurodymuose instruktoriams B. P. primena, kad sekmadieniais skautai būtinai lankytų bažnyčią arba koplyčią, arba bent pamaldas, bet "Roveringe" vėl paaiškina: "Patsai lankymasis bažnyčioje, Šventosios Istorijos žinojimas ar nusimanymas teologijoje, dar nesudaro religijos... Religija, trumpai suglaudus, yra 1) pažinti, kas yra Dievas; 2) daryti, kas geriausia savo gyvenime, kurį mes esame iš Dievo gavę ir ko Jis iš mūsų reikalauja... Jūsų tikėjimas tenebunie vien medžiaga sekmadienio pamokslams, bet turite juo gyventi kiekvieną valandą... Kad pažengtumėt šių dviejų punktų link ir išvengtumėte ateizmo, rekomenduoju du dalyku: vienas — skaityti nuostabią seną knygą bibliją; joje greta su jos dieviškuoju apreiškimu, atrasite nuostabiai įdomią istorijos bei poezijos knygą; antra,— tai taip parinktą kitą nuostabią knygą — Gamtos knygą" (Rovering to s. p. 177). Atjausti Dievą Sutvėrėją Jo nuostabiuose kūriniuose ir su tuo suderinti veiklią veiklą, tarnaujant artimui, — sudaro pagrindą kiekvienai praktiškai religijai... Tačiau ir grožio įvertinimas negali atnešti tikros laimės, jei jūsų sąžinė nebus rami..." - e(

Bet kur ten ir išcituosi to genialaus pedagogo visas mintis bei nurodymus skautams... Trumpai pasakius, visuose jo veikaluose tarsi kokia raudona ar auksinė gija, pastebima ryški pagrindinė mintis: be gyvos religijos, be tikrojo Dievo supratimo, negali būti pasisekimo skautiškos dirvos darbe.

...Bet pirmiausia skautų kilnūs šūkiai reikalauja, kad jie patys savo draugovėse sudarytų idealią šeimyną. Čia turi valdyti tik meilė, broliški ir seseriški jausmai, ir jokiems flirtams vietos nėra. Net metodų čia nereikalinga — juos atstoja meilė. Neturi būti žymu, kad štai, tas vadas, tas viršininkas — ne, jie visi tik broliai ir seserys ir pasiduoda disciplinai ne iš baimės ir net ne iš pareigos, bet iš meilės. Ir jei kas iš suaugusiųjų norėtų šioj draugovėje veikti ir būti jai naudingas, jis turi taip susigyventi su tąja šeimynine atmosfera, kad su juo jaustųsi jaunučiai draugovės nariai, kaip su tėvu, motina arba vyresniuoju broliu, tik ne kaip su viršininku.

J. Lindė - Dobilas.

Korp! VYTIS Čikagos skyriaus senjorą

VYTAUTĄ MIKALAVIČIŲ

ir

ASDS "Gražinos" Draugovės n. kand.

JOLANTĄ MUSTEIKYTĘ,

sukūrus skautišką šeimą, sveikina ir linki laimingo gyvenimo

Korp! VYTIS Čikagos skyrius

MŪSŲ IŠTIKIMĮJI BIČIULIAI

Fil. K. Kasperavičius, veter. gyd.

Kai pasibaigė Didysis Tvanas ir Nojaus Arka vėl prisiglaudė prie žemės krantų, visa gyvūnija, esanti laive, skubėjo pasiilgtom sausumon ir skirstėsi sau rūpimais keliais. Tik bepaliko vienišas žmogus, besirūpinantis savuoju likimu. Toldamas nuo kranto nežinomą kelionę, užgirdo kažkokį balsą paskui save ir pasisukęs pamatė vieną Tvano paliuonį, kuris gailiai unkštė, vizgino uodega ir ištikimomis akimis klausiamai žiūrėjo žmogui artėjajnt jis ne tik neįėgo. bet nudžiugęs pradėjo loti, ir, tarsi norėdamas sveikintis, pratiesęs pirmasias kojas, išreikškė savo ištikimą draugystę. Tai buvo šuo. Žmogus, apsidžiaugęs, kad nebe vienišas, su šunimi iškeliavo į plačiuosius žemės plotus ir nuo to laiko prasidėjo žmogaus ir gyvulio draugystė. Šuo sekė žmogų pėda pėdon ir dar niekam nežinoma, kad jo ištikimybė būtų buvus sulaužyta. — Taip pasakoja padavimas.

Istoriniai tyrinėjimai, siekia priešistorinius Akmens amžius, nustato, kad žmogaus ir šunies draugystės būta labai senos. Iškasenose randami žmogaus ir šunies griaučiai šalia vienas antro, įrodo, jog būta bendro gyvenimo. Palyginant situkate ir arkliu sunku nustatyti, kada jie prisijungė prie žmogaus "civilizacijos", tačiau šuo lydėjo dar primityvų žmogų prieš tūkstančiu metų. Tiesa, dar "tais laikais" gal jie nebuvo "širdingi" draugai, gal būt laukinių šunų įbaugintas primityvus žmogus slėpėsi medžių šakose, iki vieną gražią dieną su lūžusia šaka jis įkrito į jų būrį ir juos išgązdino, šiam "genijui" atėjo mintis, kad jo turi bijoti. Nuo šio momento gal ir prasidėjo "valdymo" periodas Po to šuo sekė žomgų, kad galėtų jo medžioklės likučius surankioti, iki vėl atsirado kitas "genijus": radęs mažyčius šunyčius juos prisijaukino savo vaikų žaidimui ar pabandė pajungti savo naudai. Nuo šio laiko šuo, įgimtu jautrumu pajusti priešą, galėjo saugoti jo gyvenvietę ir net vėliau medžioklei padėti. Be abejo visa tai ėjo palaipsniui ilgoje amžių eilėje iki pamiršo savo laukinę prigimtį ir pasidarė naudingas naminis gyvulys.

Kai žmogaus galioje pajungta ugnis suteikė patogumų, be abejo, šuo dar daugiau prisirišo. Vėliau "civilizacijai" progresuojant, žmogus išskyrė protinguosius, tvirtesnius, greitesnius, geresne uosle. Šimtmečių eilėje išsivystė įvairios rasės, pateisinančios savo paskirtį. Kantrios atrankos dėka šiandien turime įvairiausių rasių šuns giminėje (kas kitiems naminiams gyvuliams ne taip charakteringa). Palyginkim didžiulį "San Bernardą", sveriantį iki 300 svarų, su Chihuahua, vos pusantro svaro, telpačiu rankos delne, arba greitakojus medžioklinius šunis su visiems pažįstamu "taksiuku". Juos šalia vienas antro gyvus pamačius, net juokas ima.

Mokslininkų tyrinėjimai apie naminio šuns kilmę labai skirtingi. Esama bendros nuomonės, jog naminis šuo yra kilęs iš dviejų vilkų giminės: canis lupus ir canis latrans. Apie žmogaus—šuns draugystę be griaučių išsenų rastų Danijoje, Švedijoje, liudija ir ant kaulų, ragų išbrėžti šunų pavidalai bei paveikslai, kurie gana rupiomis formomis vaizduoja tolimus pareities laikus. Bohuslaev, Cattegato įlankoj rastas paveikslas, išbrėžtas uolose, 5x12 pėdų plote, bei kitose uolose, kur gyventa primityvaus žmogaus, vaizduoja žmonių ir šunų santykiavimo formas. Aukštos kultūros asyrai, egiptiečiai paliko paminklų 5000 metų amžiaus, kurie liudija naminio šunies vertę bei jam skiriamą dėmesį. Nimrod Gallery (Britų Muziejus Anglijoje) turi rėlinį, kur vaizduojamas Asurpanipalas su jo palydovais, medžioklės šunimis ar arkliais. Gi egiptiečiai, romėnai, šuniui skyrė ypatingą dėmesį: Herodotas apraše, kad egiptiečiai, netekę šunies kaip šeimos nario, liūdesio ženklan nusiskusdavę plaukus. Pagaliau, šunies atvaizdai patenka į šventyklas ir jie dievinami. Egiptiečiai turėjo mitologinę šuns esybę Anubis, kurio garbei net buvo pastatytas mie-

stas Cynopolis. Šis kultas persimetė pas romėnus ir graikus. Romėnų Panas, graikų Proserpinas, Marsas, Hecatas, tai vis pasekmė šuns kulto. Mitologinės esybės Mercuris, Hermes ir Cerberus — trigalvės būtybės, saugojusios pragaro vartus irgi išplaukė iš didelio respekto bei šuns sudievinimo. Tik vėliau atėjusi krikščionybė, pakeitusi žmogaus galvojimą, panaikinusi stabus bei žemiškų esybių garbinimą pasuko į naują istorijos kryptį. Be abejo kur krikščionybė tautas mažiau palietė, ten žemiškų esybių kultas vienokia ar kitokia forma išliko (pav. Indijoj šventos karvės, Etiopijoj šuo).

Tolimesnėje šimtmečių eigoje žmogus pasidaro praktiškesnis. Be asmeninio saugumo, viduramžių kilmingieji galėjo pasididžiuoti mežioklių skalikais, lietuviškieji bajorai turėjo plačiai žinomus kurtus, Vytautas savo garsiuose karo žygiuouse visą laiką naudojo ne tik skalikus, bet ir šunis-seklius. Pagaliau dvidešimtojo amžiaus karo technika buvo reikalinga šunų pagalbos. Raudonojo Kryžiaus tarnyboj jų tūkstančiai, kaip sanitarai, gelbėjo sužeistuosius maistu, medikamentais, bei juos atrasdami. Pirmojo karo metu šunes buvo aktyvūs kariai: tiekė amuniciją, per minų laukus perbėgdavo kaip ryšininkai, upės nebuvo jiems kliūtys. Niekeno žemėj rasdavo sužeistuosius, atnešdami jų kuprines ar nosines ir t.t. Už jų žygius karo vadovybė rasdavo reikalą atžymėti ordenais. O karui baigiantis, "į atsargą" buvo paleista keliolika tūkstančių šunų.

Šia proga būtų įdomu pažymėti šunies ryškus protingumas, susiorientavimas, prisirišimas, ištikimybė, drąsa, bei išvystyti pajautimai. Tam tiktų priminti vaizdūs atsitikimai, išryškiną šias savybes. Be abejo, čia yra vėl rasių, kurių ir paskirtis skirtinga. Pavyzdžiui medžioklės šuo vienaip pasielgs su savo auka, toy spaniel, pamatęs triušį, bėgs kaip nuo liūto. Taip pat uoslės pajutimo skirtumai dideli. Pavyzdžiui, medžiokliniai pointer, setter turi geriausiai išvystytą uoslės, klausos pajautimą. Jie sugeba atskirti gėlių skirtingą kvapą, pelės, kiškio ar paukščio pėsakus. Geri sekėjai boodhounds puikiai atseks kiškio, pelės pėdsakus, nežiūrint, kad paskui juos būtų praėjus karvių ar arklių kaimenė, ar ūkio kiemas būtų nutreplentas ančių ar žąsų.

Tyrinėjimai parodė, jog, pavyzdžiui, druskos pajutime, lyginant žmogų ir šunį, šio ragavimo jausmas yra 640 kartų didesnis, kartumo — 152,000, spalvai atskirti — 1,000,000. Šunies klausomasis nervas yra žymiai jautresnis atskirti garsus, kaip geriausio dirigento. Žinoma, kūrybinė galia labai menka, tačiau atskiri atvėjai rodo, jog yra atskirų "individų", kurie sugeba kombinuoti pagal galimybes. Pavyzdžiui, spauda yra aprašiusi vieną šunį, kuris mėgo kiaušinius gerti. Jis susigaudavo esančiame ūkyje vištą, ją nusinešdavo į savo patalpą, ir tol laikydavo, kol ši padėdavo kiaušinį. Pagaliau, višta priprato, ir savanoriškai savo "duoklę" atiduodavo. Kitas įdomus atsitikimas su smuklės savininko šunimi (buldogu). Savininkui nusilaužus ranką, jis sekė kartu pas gydytoją. Po kelių savaičių šis buldogas krapštėsi prie to pačio gydytojo durų su kitu jo atneštu šunimi, kuris turėjo sulaužytą koją. Išvados aiškios.

Be abejo, daugeliui yra tekę girdėti apie San Bernardus šveicarijoje, kurie sniego pūgų metu gelbsti aukas. Jie sugeba atskirti negyvus ar reikalaujančius skubios pagalbos. Jei negyvas, — ignorantiški, neskuba, bet jei gyvas — loja ir kviečiasi pagalbos ar patys atkasa iš sniego.

Karo metu "šunes sanitarai" būdavo siunčiami su medikamentais, pritvirtintais prie kaklo ar liemens specialiuose įpakavimuose. Atradę suežistuosius, vėliau atvesdavo sanitarus, kurie galėdavo išgabenti iš pavojus zonos. Šunes ryšininkai parodydavo tikrų herojiškų žygių: nekeipdami dėmesio į artilerijos sviedinių sproginėjimą, neretai ir sužeisti ar net negalėdami paeiti, šliauždami iki paskutinės gyvybės minutės, atnešdavo svarbius pranešimus. Žvalgyboj panaudoti šunes neretai išgelbėdavo ištisus karių dalinius vien dėl to, kad savo jautrumu atidengdavo užsimaskavusį priešą. Patyrimas įrodė, jog vietovėse, kur

R. Spalis, GATVĖS BERNIUKO NUOTYKIAI. Apysaka jaunimui ir senimui. Išleido TREMTIS, Memmingene, Vak. Vokietija. Įrišta drobiniu viršeliu. 508 pusl. Pardavinėjama po $5. Tai žinomo mūsų vyr. skautininko R. Spalio naujas kūrinys, daugiausia skirtas jaunuoliams, tačiau nemažiau noriai skaitomas ir vyresniųjų. Šiuo veikalu autorius davė mūsų jaunimui nepamainomą lėktūrą, atstojančią taip mėgstamus labai dažnai žalingus kriminalinius romanus. Nors knygos kaina ir aukštoka, vis dėlto visi skautų,-čių vadovai turėtų pasistengti įduoti šį veikalą jaunam skaitytojui į rankas.

TAUTA BUDI. Išleido LSB Vadija. Redakcinis kolektyvas: ps. J. Gaižutis ir v. s. V. Skrinskas. Meninė priežiūra Vikt. Bričkaus, spaudė "Banga" Toronte. 302 pusl. 87x120 mm. Šiame kalendoriuje, be reikalingų informacinių žinių, patiekti dar šių autorių rašiniai įvairias mūsų tautos klausmais: K. Pelėkio, Vyt. Gruodžiaus, Br. Vviklio, Alicijos Rugytės (Lietuvos Istorija), Stp. Vykinto, P. Kauno, prof. S. Kolupailos, ir kitų. Kalendorius išleistas švariai, medžiaga parinkta kruopščiai. Leidinys visais atžvilgiais naudingas ir įdomus tiek skautams, tiek visuomenei. Padavinėjamas tik po 50 ct.

BŪRIAVIMAS IR JŪRININKYSTĖ. B. Stundžia, antros eilės jachtos vadas, jūrų skautininkas. LSB Jūrų skautų skyriaus leidinys. Torontas, 1952 m. Tiražas 300 egz. Spaudė "Bangos" spautuvė, Toronte. Viršelis ir meninė priežiūra V. Bričkaus. 125+1 tuščias pusl. Iliustruotas. Tai graži dovanėlė mūsų jūros skautams. (tąsa 22 psl.)

---

gilus sniegas, kur jokia motorizuota priemonė nepajėgi, ten pasitarnauja geriausiai šuo. Aliaskoj, Labradore, Alpėse jie bus niekad nepamainomi. Karo istorijoje atžymėti vardai kaip Lutz Michael, Nellie, Fend l'Air, Filax— yra vardai šunų herojų, kurie pasižymėjo Vakarų Fonte prie Verduno. Be karo istorijos mes matom platų bendradarbiavimą televizijoj ir kine. Kiek programų, kiek sukta kino filmų, kur centrinis asmuo yra buvęs šuo. Nestebėtina, kad nuo vargingiausio iki karaliaus jam skiriama daug dėmesio. Kai mirė Anglijos karalius Eduardas VII, jo ištikimasis šuo (kaklo retežy turėjo įrašą: "aš esu Cezaris ir aš priklausau karaliui"), laidotuvių eisenoj už karsto, kartu su karaliaus žirgu, ėjo prieš devynis karalius bei įvairių kraštų kunigaikščius. Tai buvo karaliaus valios pildymas.

Galima būtų daugelį atsitikimų, atžymėtų knygose ar spaudoje, suminėti kiek glaudi yra gyvulio ir žmogaus draugystė. Mes patys dažnai pastebim, tik mažai dėmesio teskiriam, kiek gyvulys moka žmogui savo prisirišimu ir ištikimybe atsimokėti, jei šis pakankamai šiam savo dėmesio skiria. Man yra tekę išskalbėti su savininkais ir kartais jų perdėtą prisirišimą bandyti kritikuoti, tai iš senesio amžiaus asmenų, ypaš moterų pusės, būdavo atsakymas, jog gyvulys, (daugumoj šuo), niekad nėra pasitikėjimo, draugystės, ištikimybės apvylęs. Katė, ta klastingoji gyvulių atstovė, ir tai savo tikrąjį šeimininką retai savo aštriais nagais pasveikina. Nesistebėkim jei šie mažieji gyvuliai kartais net į šeimos narių tarpą įeina. Ypač Amerikoj yra tekę išgirsti, kur vienavaikės šeimos, praradusios savo sūnų kare, dažnai senatvėj suranda paguodos tik draugystėje su mažuoju keturkoju.

Tik žmogus žmogui yra vilkas. O tikrasis vilkas, jei neišalkęs ir neužpultas, žmogaus nepalies. Šiandien reikia mokytis iš gamtos, tobulai Tvėrėjo sukurtos. Žmogus pasidarė civilizuotai rafinuotas ir jo visi gerieji privalumai yra smarkiai sužaloti, kai tuo tarpu jo keturkojai draugai civilizacijos nepaliesti. Todėl stebėjimas gamtos, jos tvarinių, skautui ypač turi būti naudingas. Stebėdami mūsų ištikimuosius bičiulius, stebėdami gamtą, jos tobulą tvarką, kurios niekad civilizacija nepagadins, sugebėsime surasti ir savo geresnįjį "aš".

12 metų skautas padėjo Klaipėdos sukilėliams

(Atsiminimai)

Steponas Paulauskas

Kruvina ir visa žaizduota kėlėsi Lietuva 1918..1919 metais nepriklausomam valstybiniam gyvenimui.

Kariai guldė galvas, vydami lauk iš savo žemių bolševikų, bermontininkų ir lenkų gaujas.

Net ir broliai latviai, matydami mus fiziniai silpnus, griebė iš mūsų, ką galėdami.

Tokiose apystovose, Lietuvos teritorija likosi atskirta nuo jūros. Pagal anglo Simpsono pravestą plebiscitą, palangiškiai pasisakė norį priklausyti prie Lietuvos. 1921 m. kovo mėn. 31 d. latvių kariuomenė turėjo iš čia išeiti ir Palanga su 21 klm. ilgio Baltijos pajūrio juosta atiteko Lietuvai. Čia iš kilmingai buvo sutikti 3-čio kavalerijos dragūnų pulko raiteliai.

Tų metų vasarą, aš su tėveliais persikėliau gyventi į Palangą, o 1922 m. vasarą pamačiau Palangoje pirmus uniformuotus Lietuvos skautus. Išvaizda ir elgesys vilioj mane į jų eiles. Prasidėjus 1922—1923 mok

---

Šioje knygutėje mūsų jaunimas ras pagrindines žinias apie buriavimą ir laivininkystę, kiek tai reikalinga sportui. Yra žinių ir apie lietuvių kovą dėl pajūrio bei uostų (Šventosios, Klaipėdos), apie pradžią sportinio būriavimo mūsų krašte, jo laimėjimus. Ir kiekvienas būriuotojas šio vadovėlio pagalba galės pagilinti savo žinias, prasilenkimo taisykles, mazgus, etc. Daugelis dalykų čia atvaizduota pavyzdžiais. Autorius meta žvilgsnį meteorologiją ir audros perspėjimo ženklus. Kampas, logas, lotas, sekstantas ir jo padalinimai bei jų pavadinimai. Jūrlapiai, jų pažinimas, navigacijos ženklai, signalizacja. Yra ir kai kurių trūkumų. Kalbant apie kodą ar ne geriau būtų buvę visas vėliavėles pažymėt baltai, o laukeliuose pažymėti jų spalvas. Per siaurai suminėti būriuotojų papročiai. Reikia betgi pasidžiaugti, kad autorius daugeliu atvejų bando duoti lietuviškąją terminologiją.

L. K.

io metams, mes pamatėme, kad mūsų mergaitės jau susiorganizavusios į skaučių draugovę. Teko informuotis ir pas jų draugininkę Beniušytę ir k. laikyti egzaminus į III p. laipsnį. Per Kalėdų atostogas, parodydamas skautišką stropumą, drauge su keliais kitais, iš pirmos peršokau į antrą klasę.

Netrukus ėmė kilti kalbos, kad Lenkija norinti pasigrobti Klaipėdos uostą ir kraštą. Viena šaulė pranešė, kad Palangoje, pas grafą Feliksą Tiškevičių esą uniformuotų lenkų karių.

Buvo suorganizuota talka iš policijos, šaulių, skautų ir grafo rūmai, esantieji Birutės pušyne, apsupti. Įėjusieji policijos ir šaulių vadai, tikrai rado pas grafą lenkus svečius, bet jie buvo legaliai atvykę ir turėjo Prancūzijos diplomatinius pasus...

Už poros dienų atvyko į Palangą vienas klaipėdiškis ir pranešė, kad okupacinės prancūzų jėgos norinčios šį kraštą apleisti ir jis būsiąs perleistas Lenkijai. Dėl to klaipėdiškiai esą nutarę sukilti ir, ginklo pagalba įvairius okupantus, pasiskelbti krašto šeimininkais. Prašė šaulių pagalbos žmonėmis ir ginklais.

Klaipėdiškių pagalbos šauksmas, drauge su nustatyta sukilimo data, buvo perduotas į gretimus šaulių būrius. Numatytu laiku išvyko ir mano tėvelis, nes buvo Palangos šaulių būrio vadas. Netrukus grįžo šaulių ryšininkas ir pranešė, kad krašto administracija — seniūnai ir policija — žandarai, daugumoje nelikę savo pareigose, bet pabėgę į miestą ir jungiasi prie prancūzų, kovoti prieš sukilusius krašto lietuvius. Sukilėliai nenorį gyventojų varginti su rekvizicijomis ir prašė iš Palangos maisto.

Man, kaip skautukui, iš Palangos "Talkos" kooperatyvo teko jį neštti 12 klm. į Karklininkus. Baisiausiai buvo, kai iš jūros laivų sukinėjosi ir kryžiavosi prožektorių šviesos.

Per porą dienų prancūzų įgulos pasi-

Gražūs atsiminimai iš Korp! VYTIS kelionių baidarėmis. Viršuje: Poilsis Nemuno pakrantėse. Vidury (X) fil. Milvydas. Viduryje kairėje: Profesoriui atsitiko nelaimė (kelionė į Jurbarką baidarėmis). Viduryje dešinėje: Nuoširdus skautų bičiulis dr. Br. Kalvaitis skautų stovykloje. Apačioje: Lietuvių skautai amerikiečių skautų stovykloje.

MOKYKIME JAUNUOSIUS SPECIALYBIŲ

Šiandieną skautai vyčiai, vyr. skautės bei akademikai,-ės, yra lyg kaž kaip atitrūkę nuo mūsų jaunųjų sesių ir brolių. O vis dėlto vyresnieji turėtų užimti tam tikrą vietą jaunesniųjų lavinime. Jos beieškodamas, suradau gerą pavyzdį pas amerikiečius skautus: jie moka patraukti vaikus ir neturėdami puikių skiltininkų ir net gerų skautininkų.

Paslaptis yra specialybių sistemos gerame supratime. Kiekvienas tuntas turi susiradęs visą eilę puikių žmonių, specialistų, norinčių vaikams šį tą perduoti. Šis jų sąrašas yra oficialiai paskelbtas ir vaikai kreipiasi į juos tiesiog arba per savo vadovus dėl specialybių sueigų.

Daugiausia specialybių turįs skautas — visų skautų svajonė. Žinoma, ši sistema baigia savo galią, kai skautukas pradeda bręsti. Bet tai ne pačios sistemos silpnybė, o daugelio kitų priežasčių pasėka. Ši specialybių sistemos mintis nėra nauja (Čikagos Skautininkų Ramovės sueigoje šia tema kartą kalbėjo sktn. A. Aglinskas). Visi sutinka su šiuo reikalu, deja, neieškome kelių, kaip tai pasiekti. Mano pasiūlymas būtų: pirmiausia išstudijuoti B. S. A. specialybių sistemą ir stengtis ją pritaikyti prie vietos sąlygų mūsų skautams. Vaikai visi panašūs — panašiais metodais reikia prie jų ir eiti. Korporacija VYTIS skyriai, skautai vyčiai (pas skautes — vyresniosios bei akademikės skautės) turėtų sudaryti specialistų branduolį ir prie jų pritraukti kitų specialistų iš šalies. Kartu su tunto vadija aptarus ir išstudijavus šį klausimą, pradėti projektą vykdyti, spausdinant specialybių sąrašą su aprašymais bei reikalavimais ir t.t.

Berniukus ypatingai traukia oro skautų sritis, avio-modelizmas, automobilizmas ir artimos sritys. Mergaitės galėtų gražiai reikštis juostų ir lietuviškų raštų audime, siuvime, karpyme ir daugelyje kitų, joms artimesnių sričių. Reikia iniciatyvos iš mūsų vyresniųjų, o ji atneš konkrečią naudą.

Senj. E. Vilkas, Čikaga.

---

davė sukilėliams ir maisto tiekimas buvo sutvarkytas. Skautams ir kt. talkininkams atpuolė rūpestis

Su Klaipėdos uostu ir kraštu Lietuvai teko apie 50 klm. pajūrio juostos, tarp jos ir gražioji Kuršių Nėringa, su visa eile labai gerų vasarviečių. Savo pajūrį mes labai branginom.

Tikėkim, kad atsikėlusiai Lietuvai priklausys ne vien Klaipėdos kraštas, bet ir kitos lietuviškos žemės abipus Nemuno žemupio.

KAI LIETUVIS BRANGESNIS UŽ BROLĮ

(Laiškas iš Korėjos skautams vyčiams)

Lyg paukščiai, išleisti iš narvo į laisvę, išsisklaidėme po visą pasaulį. Vieni patekome tarp savųjų, kiti tarp svetimųjų; vieni įsitaisėme geriau, kiti blogiau. Sakoma, kad laikas gydo viską. Jis gydo ir tą žaizdą, kurios krauju teka Tėvynės meilė. Ir todėl vis dažniau turime vienas kitą klausti, ar darome viską, kas nors iš dalies būtumėm verti brolių Tėvynėje kančių? Dvasios gilumoje glūdi, deja, atsakymas ne! O kartais žmogus net suvirpi, kai pagalvoji, kad užsitęsus tremčiai galime "suvirti" svetimųjų katile ir savo tautai žūti. Žinoma, tas pareis nuo mūsų pačių: išsilaikysime tik tada, jeigu sugebėsime išlaikyti

"Mūsų Vyčio" talkininkams bei skaitytojams

Jeigu "Mūsų Vytis", pradėdamas 1953 metus, jau drįso pakeisti savo kuklų rotatorinį apdarėlį spausdintu, tegu ir nevisiškai tobulu, tai reikia pasakyti nuoširdų leidėjų padėkos žodį pirmiausia PLSS Tarybos Pirmijai, kurios nutarimu ir morališka parama laikraštis eina kaip PLSS vadų, vadovių ir akademikų skautų-čių laikraštis. Mūsų pastangas — duoti kiek galint stipresnį laikraštį gerokai parėmė Akademinio Skautų Sąjūdžio Čikagos ir Clevelando padaliniai, nusprendę savo lėšomis 1953 metų bėgyje išleisti po vieną MV numerį. Ir PLSS Seserijos Vadija, taip nuoširdžiai besirūpindama mūsų skaučių lietuviškojo, skautiškojo ir intelektualinio lygio pakėlimu, sustiprino mūsų viltis ateičiai.

Renkant prenumeratą 1953 metams, gražiausia pasirodė Akademinio Skaučių Draugovių Sambūrio Valdybos pirmininkė fil. v. s. M. Barniškaitė, surinkdama ir pilnai atsiskaitydama už 50 prenumeratorių. Prenumeratos vajuje mums puikiai talkininkavo šie broliai ir sesės: sktn. K. Vaitkevičius — Anglijoje, sktn. V. Stasiškis ir E. Laurinaitienė — Australijoje, sesės: sktn. dr. M. Budrienė — Čikagoje, Vilimienė — Hamiltone, Kanadoje, Parulytė — Omahoje, Kareckaitė — Broklyne, Bačinskaitė — Baltimorėje, Gudauskaitė — Rochesteryje, Šimulynaitė — Worcesteryje, senj. A. Stepaitis — Čikagoje, D. Ostrauskienė — Philadelphijoje, ir daugelis kitų, kurių pavardes paskelbsime kita proga. Tuo tarpu visiems skautiška padėka.

Dalis mūsų mielų Prenumeratorių, dėl įvairių aplinkybių, MV prenumeratos 1953 metams dar neatnaujino. Jiems taip pat siunčiame laikraštį ir turime vilties, kad jie tai padarys laiku. Malonu pažymėti, kad tik nedaug kas iš pereitų metų skolininkų neatsiskaitė su administracija. Jie buvo mūsų paraginti ir šią pareigą gerai suprato. Šia proga MV adm-ja nori atsiprašyti už kai kuriuos netikslumus, kurie jos darbe pasitaiko. Pavyzdžiui, ekspedijuojant pereitų metų paskutinį numerį, per neapsižiūrėjimą, paraginimai atsiskaityti buvo pasiųsti ir kai kuriems pareigingiems prenumeratoriams, kurie su adm-ja buvo pilnai atsiskaitę.

Kiti gal nevisada tvarkingai gaudavo laikraštį, ypač tie, kurie nepasistengdavo laiku pranešti apie savo gyvenamosios vietos pakeitimą. Manome, kad 1935 metais abipusiškai pasitaisysime...

Galų gale tenka padėkoti mieliems Bendradarbiams, kurių jau turime apie 80 ir kurie maloniai talkininkauja Redakcijai be jokio atlyginimo, netgi už savo sunkų ir atsakingą darbą dažniausiai negaudami laikraščio nemokamai. Jų dėka MV žada ateityje pasidaryti vis įvairesnis, turtingesnis ir dar maloniau skaitytojų laukiamas. Mes visada maloniai priimsime visas pozityvias pastabas bei patarimus iš Bendradarbių ir Skaitytojų pusės, kurie bus prisiųsti laikraščio redakcijai.

Sekmės skautiškame darbe! ..

Akademinio Skautų Sąjūdžio Valdyba—

"Mūsų Vyčio" leidėjas

---

savo tvirtą lietuvišką charakterį ir atsispirsime kasdienybei.

Šios mano mintys nėra naujos ir gal jau labai nuvalkiotos, bet jas kartoju todėl, kad jų būtinumą jaučiu visur, ypač būdamas Korėjoje, kur sutiktas lietuvis yra dar artimesnis už brolį... Noriu savo jausmus perduoti mūsų skautams vyčiams ir priminti, kad tik lietuviškuoju keliu mūsų jaunimas turi eiti.

Likimas suteikė puikiausias sąlygas vyčiavimui: šiandieną tiek daug progų padaryti ktiems gera, nes nei religinės vertybės, nei žmonija, o ypač mūsų Tėvynė niekad nebuvo tokioje kritiškoje būklėje, kaip dabar. Turime atminti, kad daugelis akių nukreipta į mus — priaugantį Lietuvos jaunimą. Neapvilkime tų, kurie mumis tiki. s. v. V. Pileika.

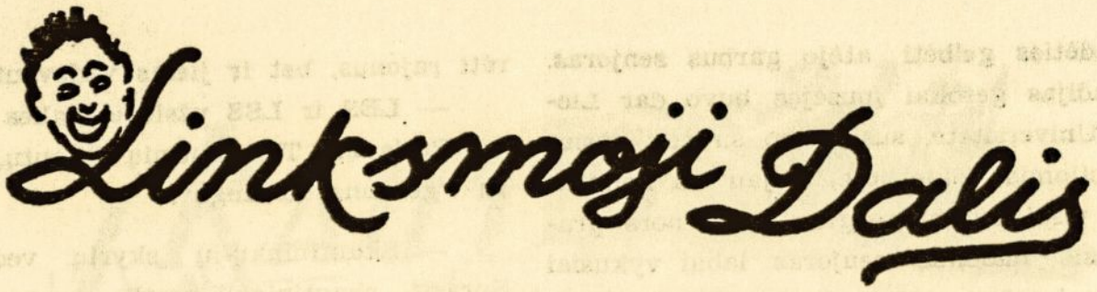

KELIAS Į VALDŽIĄ

Praeitame susirinkime mes rinkome valdžią. —

Kai pirmininkas sakė graudžią atsisveikinimo kalbą, mes visi šluostėmės ašaras ir baisiai gailėjomės savo tingėjimo ir nepaslankumo, kuris, pirmininko žodžiais, mus persekiojo visus metus. Mes ne tik nepadėjome savo darbais, bet dar ir basilius kaišiojome į valdybos velkamo skyriaus vežimo ratus, kad tik jiems būtų sunkiau. Už tai dabar jie nusikamavę ir pavargę, ir, jei nenorime dar šiuo metu reikalų turėti su laidotuvių direktoriais, kuo greičiausiai turime juos atleisti ir rinkti naujus ir tvirtesnius, kurių ir didžiausi priešininkai nesustabdytų. O jeigu dar mes sugalvotume jiems padėti — ne tik uolas laušime, bet ir debesis pasieksime.

Nėra, turbut, jokioje šalyje tokio papročio, kad valdžios rinkimai apsieitų, švelniai tariant, be priešingos grupės pavoliojimo degute. (Tik pas visasąjunginį Juozapą niekas apie tai nešneka, nes jis visus biauriausioje peklinėjej dervoje laiko, tai kas tik prasižioja — tuoj ir uždūsta). Taigi ir mes savo priešus raičiojome po jį, visaip purvinome. Neatsiliko ir jie — mat, iš mūsų kandidatų vienas paliko savo numylėtą prancūzaitę Freiburge, o čia atvykęs, jau spėjo vėl kelioms galvas sumaišyti. Toki faktai, tai jau tiesiog pagalys priešui į rankas.

— Kokia, — sako, —pas jus moralė!

Nekvaili ir mes — vienas draugų tuojau atsiminė, kad jų Lukošius, bevarydamas biznį obuoliais anais gerais UNRRA'os laikais, buvo pakliuvęs pačių švabų policijai tiesiai į rankas, ir tik, bala žino kaip, turėtas gero vyno butelis kuprinėje išgelbėjo jį nuo nemalonių atostogų už grotų.

— Kyšininkai ir spekuliantai! — šaukėme mes.

Dar būtume ilgai taip kalbėję, nes apie rinkimus iš anksto buvo pranešta, tai faktų ir žodelių buvome prisirinkę apsčiai. Tiktai kada jau susirinkimo pirmininko pieštukas, mus beraminant stuksėjimu į stalą, skilo į lygias šešias dalis, aprimome, o lentoje, nežiūrint buvusių ginčų, vis dėlto buvo septynios pavardės. Vadinasi, ne tik valdybai, bet ir kandidatams, jeigu apie sugalvotų mirti ar šeimą sudaryti...

Tuo metu, kai mes jau šluostėmės prakaituotus veidus ir, mirksėdami įraudusiomis akimis, galvojome, už ką atiduosime savo balsus — šiuo momentu jų, paskiau ir mūsų kandidatai pradėjo atsiiminėti kandidatūras. Čia tai jau sujudome visi. Kuo tada pateisinamos mūsų pastangos prakišti juos valdžion, per ką ir naujų nedraugų įsigijome? Įsivaizduokime sau, kas būtų įvykę, jei gerb. gen. Eisenhower'is kokią lapkričio 8 dieną būtų ėmęs ir pasakęs:

— Ne, gerbiamieji, negaliu! Neturiu automobilio, myliu merginą, nėra laiko, ir, supraskit mane, jūsų prezidentu būti man neišeina...

Aišku, kad tie, kurie ne vieną tūkstantinę paklojo, padėdami triuškinti priešą, generolą būtų po siūlelį supešioję. O kas gražins išlaidas ir didelį priedą dar?

Taigi ir čia: vienas toli gyvena, kitas mano ateinančių metų rudenį pradėti studijuoti, trečias giriasi sūnų turįs, o žmona vaikus auginti nepratusi, tai jis turįs ten šį tą darbuotis. Žodžiu, iš taip gražiai ir viltingai atrodžiusios lentos liko tik ilgais brūkšniais suraižyta plokštė.

Reiškia, sunku su demokratine santvarka: ir prievarta brukamos valdžios niekas nenori imti. Režimai visoki pagadina mus, ar ką?

Padėties gelbėti atėjo garbus senjoras. Jis studijas gerokai įpusėjęs buvo dar Lietuvos Universitete, susipažino su tos rūšies institucijomis Vokietijoje, ir jau čia kelintas metas visai rimtai rengiasi kada nors pradėti. Šis malonus senjoras labai vykusiai barbeno į mūsų sąžinių duris, esą, mes paskutiniai brudai, tokiems ir gangsteriais pasižymėjusio miesto žemė būtų per gera trypti, nekalbant jau apie mūsų padorią buveinę. Priminė jis tremtį, patriotizmą, civilizaciją, kultūrą, santvarką, — ak, ko ten nebuvo, ir mes vienas kitam į akis jau nebedrįsome pažvelgti — taip žemai puolę jautėmės. Kai jis baigė, atsidusome lengviau visi, o tie septynetas išsibraukusiųjų atsistojo kaip vienas, ir, ašaroms kaip žirniams riedant, vėl sutiko būti neišbrauktais.

Dar buvo nesusipratimų su balsų skaičiavimo komisija — kiek žmonių turi įeiti, kokiu — viešu ar slaptu—balsavimu ją rinksime ir t.t. Bet tai jau toki menkniekiai, kad neužsimoka nei kalbėti. Beje, jei mes ir pradėdavome kur formalumuose klysti, vienas brolis tuojau traukdavo iš kišenės statutą (jis visuomet šį su savimi turėdavo), perskaitydavo atitinkamą paragrafą, ir visiems tuoj akys atsiverdavo. Taigi, neilgai laukus, mes jau sveikinome naują valdybą, valdyba mus. Mes pasižadėjome nekrauti akmenų ant kelio, kad netrukdyti skyriaus vežimo eigos, ir vasarą, organizuojant iškylą, dalyvauti visi in corpore ir dar pasikviesti po sesę. **Ak...**

NAUJŲJŲ METŲ LINKĖJIMAI SKAUTIŠKIEMS VEIKSNIAMS

— Pirmijai — 1953 metais susilipdyti!

— Tarybos Prezidiumui — Nežūti tarp scyllos ir charybdos.

— Tarybos nariams — Nieko neveikti ir toliau, nebent tik laiku pasiųsti balsavimo korteles.

— Vyriausiajai Skautininkei — Ir toliau bandyti tiesti tiltus per prarajas...

— LSB-jai — Parodyti daugiau broliškumo sesėms ir broliams.

— PLSS Rajonų vadams — Ne tik turėti rajonus, bet ir jiems vadovauti.

— LBS ir LSS užsienio dalies vedėjams — Pralaužti Tarptautinių Skautų,-čių Biurų "geležinę uždangą".

— Skautininkų-ių skyrių vedėjams — Surasti skautininkų ne tik sąrašuose, bet ir draugovėse.

— Prof. sktn. Kolupailai — Suorganizuoti naują kelionę baidarėm, atvaduotu Nemunu...

— Korp! VYTIS Mecenatui Bačiūnui — Ateinančią vasarą savo farmoje priimti dar vieną skautiškąją stovyklą.

— V. s. A. Saulaičiui — Bendruomenė jau sukurta: laikas grįžti prie savo skautiškųjų pareigų.

—"Skautybės Takui" ir Skautybės Keliui" — susirasti vieną bendrą brolišką vieškelį.

— Korporacijai VYTIS — Porą desėtkų metų svarsčius savo statutą, bent vienus metelius pailsėti...

—Skautams vyčiams — Pirmiau susirasti nepritysusių skautų vyčių, o tik tada svarstyti prit. skauto vyčio programą.

— Vadeivai Vl. Paužai — Trečią kartą gauti tą patį skautišką ordeną...

— ASS Čikagos skyriui — Pralenkti pereituosius metus vedybų skaičiumi.

— Čikagos jūros skautams — Atminti, kad Mičigano bangos senai jūsų laukia.

— Diepholzo skautams krepšininkams— Iškovoti Vak. Vokietijos krepšinio meisterio titulą.

— Ps. Pakalniškiui Kalifornijoje — Nepražūti nei žemės, nei kitokio skautiško drebėjimo sukūriuose.

— Ps. L. Knopfmileriui — Gerai saugoti MV rotatorių, gal prisireikti...

— Apsileidusiems nario mokesčio mokėtojams — Susikrauti turtus, kuriuos ir rūdys ryja, ir kandys suėda. **L. D.**

Skyrių veda **Eug. Vilkas**, 11600 S. Lafayette Ave., Chicago, Ill.

SENIEJI SKAUTAI PLEČIA SAVO VEIKIMĄ VISAME PASAULYJE

Ši, vos prieš dvejus metus gimusi autonomiška skautų organizacija, auga ir plečiasi Anglijoje su tokiu dideliu pasisekimu, kad, atrodo, tikrai verta paieškoti to pasisekimo priežasčių.

Skautybės įkūrėjas, porą metų prieš savo mirtį, yra rašęs apie senuosius skautus, apie jų organizaciją, netgi nurodydamas tikslus: palaikyti skautybės dvasią, plėsti jos idėją savo tarpe ir padėti skleisti skautybę jaunimo tarpe.

Senieji skautai, jungdamiesi į būrelius — B. P. Gildijos skyrius — kaip tik prieš savo akis ir turi šiuos du svarbiausius tikslus, Siekdami pirmojo tikslo jie išvystė veikimą artimo ir visuomenės pagalbos tarnyboje; susirišo su daugelio kitų Europos kraštų senųjų skautų būreliais. Ne senai įvykusi konferencija parodė, kad "Tarptautinė Buvusių Skaučių ir Skautų Organizacija" jau yra pasiruošusi žygiuoti greta kitų dviejų tarptautinių skautų organizacijų šakų. Senųjų skautų pasaulyje yra apie 50 milijonų. Tarptautinių stovyklų — Jamboree ir skautų vyčių sąskrydžių dvasia dabar perkeliama į suaugusių skautų pasaulį. Senu pažįstamų draugystė ir naujos pažintys tarp paskirų įvairių tautybių senųjų skautų ir vėl skautybės burtų pagalba auga ir neša vaisius. Šios or-jos įsteigimo faktas jau yra įvykęs dalykas.

Kiekvienas atskiras B. P. Gildijos skyrelis siekia savo antrojo tikslo — skautybės skleidimo jaunimo tarpe — visai individualiai. Nors šis tikslas tiktai antroje vietoje, bet nuveikti darbai rodo, kad "grąžinti skautybei tai, ką esi iš jos gavęs" nėra nei labai sunku, nei reikalauja vado gabumų.

Milijonai skautybę išgyvenusių širdžių su džiaugsmu seka šios, žmonijai daug gero žadančios, organizacijos pirmuosius žingsnius.

Eg.

ŽYMESNĖS TARPTAUTINĖS SKAUTŲ STOVYKLOS 1953 METAIS . .

1952 m. gruodžio 29—1953 m. sausio 9 d. — Pau-Pacific Jamboree, prie Sydnėjaus, Australijoje; 1953 m. liepos 17—13 — 3-ji tautinė Jamboree, Sta. Ana, Kalifornijoj, U. S. A.; liepos 18 — 26 — 2-ji Kanados Jamboree, prie Otavos miesto; liepos 18—27 — tautinė stovykla, Savonlouna, Suomijoje; liepos 29—rugpiūčio 8 — 5-ji pasaulinė skautų vyčių stovykla — sąskrydis Kanderstege, Šveicarijoje; rugpiūčio 4 — 10 — regioninė stovykla invalidams skautams, Belgijoje; rugpiūčio 7 — 17 — žydų skautų vyčių stovykla — sąskrydis, Airijoje.

Kaip žinome Lietuva buvo atstovaujama Pan-Pacifico Jamboree. Tikimės, kad ji bus atstovaujama Amerikos tautinėje stovykloje ir Kanados Jamboree.

Šių eilučių autoriui nežinoma, ar buvo dėta pastangų pasiųsti nors vieną lietuvį

skautą vytį į 5-ją pasaulinę Sk. V. Stovyklą. Jeigu ne, reikėtų pabandyti.

I-JI TAUTINĖ STOVYKLA PORTUGALIJOJ

Į šią pirmąją, istorinę stovyklą suvažiavo per 1000 skautų 9 tautų ir 4 religijų atstovai. Pirmą kartą Portugalijos katalikų skautijos istorijoje portugalai skautai spaudė kairiąsias brolių iš Anglijos, Gibraltaro, Prancūzijos, Vokietijos, Danijos, Austrijos, Šveicarijos ir Ispanijos. Apie didelį Portugalijos katalikų Bažnyčios rūpinimasi savo skautais galima spręsti jau iš to, kad stovykloje dalyvavo apie 500 skautų kapelionų. Stovykla buvo atidaryta Šv. Mišių auka, kurią atnašavo arkivyskupas. Skautiška dvasia ir broliškumas sujungė skautus ir jų vadus į vieną darnų vienet. Portugalijos valdžia skautus labai remia, o žmonės juos mėgsta.

TAUTINĖ SKAUTŲ VYČIŲ STOVYKLA

500 italų skautų vyčių, kartu su broliais vyčiais iš Prancūzijos, Belgijos ir Austrijos ne tik kad stovyklavo, bet ir 1) dirbo prie kalnų kelio pataisymo, 2. studijavo skautą vytį, kaip studentą, darbininką, kareivį ir skautininką, 3. atliko 4 dienų žygį per šaltį, lietų ir šalnas rytų Dolomitų kalnuose.

Italijos premjeras, De Gasperi, aplankė šią stovyklą (Tai jo I-sis oficialus viešas skautų stovykloje). Jis liko sužavėtas skautų vyčių darbais ir jų broliška dvasia.

8-JI TAUTINĖ STOVYKLA NORVEGIJOJE

Stovykloje visas dėmesys buvo skiriamas skautų skilčiai. Net ir svečiai buvo išbarstyti skiltimis tarp šeimininkų. Svečiams teko kartu dirbti ir jie turėjo progos geriau pažinti šeimininkus.

Šis naujas Tautinės Stovyklos pravedimo būdas padarė šią stovyklą geriausiai pasisekusia. Tai įrodymas, kad berniukai mėgsta primityvųjį skautavimą, kuriame pasisekimas priklauso nuo kiekvieno stovyklautojo pastangų, o ne vien tik nuo stovyklos vadovybės sugebėjimų.

BUVUSIŲ SKAUTŲ KONFERENCIJA

Peretais metais, tarp kitų svarbesnių įvykių, skautiškame pasaulyje ši konferencija užima reikšmingą vietą.

120 atstovų iš 14 kraštų buvo susirinkę į Londoną konferencijon, kurios tikslas išnagrinėti "Tarptautinės Buvusių Skaučių ir Skautų Organizacijos" statuto projektą. Kaip žinoma, šitos organizacijos kūrimo darbų pradžia buvo suvažiavimas, įvykęs 1951 m. gegužės mėnesį Danijoje. Konferencijoje Londone buvo priimtas statuto projektas ir svarstomi būsimieji visų trijų tarptautinių skautiškų organizacijų (Girl Guides and Girl Scouts, Boy Scouts, Former Guides and Scouts) santykiai. Šių metų spalio mėnesį Šveicarijoje įvykstančiame steigiamajame "Tarptautiniame Buvusių Skaučių ir Skautų Organizacijos" suvažiavime bus aiškiai išdėstyti būsimieji kad ši naujoji organizacija turės savo atskirą administraciją. Organizacijos narių pagrindinė pareiga kitų dviejų organizacijų atžvilgiu bus patarti ir įspėti, bet ne spręsti ar įsakinėti. Kiekvienam kraštui yra paliekama laisvė rūpintis šios organizacijos įgyvendinimu. Šiai konferencijai pirmininkavo Tarptautinio Skautų Biuro Direktorius pulk J. S. Wilson.

Nors konferencijos metu netrūko nuomonių skirtumų, bet skautiškas sugebėjimas surasti visuose klausimuose visiems priimtiną sprendimą leidžia tikėtis, kad or-ja išsiplės po visą pasaulį ir neš palaimą visai žmonijai. Reikia pastebėti, kad Anglijos B.—P. Senųjų Skautų Gildija vadovauja skautybės įkūrėjo sūnus Petras.

LIETUVIAI SKAUTAI PADEDA KORĖJIEČIAMS

Tarptautinio Skautų Biuro Direktoriaus pulk. J. S. Wilson, lankydamas japonų skautus gruodžio mėn. 4 — 13 d.d. Tokijo mieste, pranešė ten atvažiavusiam su juo pasimatyti korėjiečių vyr. sktn. Chang-Ho-Lee, jog Korjos Skaut. Sąjunga 1953 m. vasario mėn. 22 d., bus priimta Tarptautinio Skautų Biuro pilnu nariu.

— Korėjos skautų vyriausybei pakvietus, sudarytas tarptautinis skautininkų, bei skautų vadų komitetas, kurio tikslas yra materialiai ir techniškai remti skautišką veiklą. Atstovaujami šie kraštai: Anglija, Amerika, Australija, Prancūzija, Danija ir Lietuva. Iš lietuvių į komitetą įeina s. v. V. Gobužas ir s. v. V. Pileika. (V. P.).

Skyrių veda **R. Mieželis, 1306 M. Main, Urbana, Ill.**

IŠ MŪSŲ GYVENIMO IR DARBŲ

— Illinois universiteto Čikagos skyriuje Navy Pier įsteigtam Lithuanian Club universiteto vadovybė suteikė oficialų pripažinimą. Klubui dabar priklauso apie 60 narių, o jo valdybą sudaro: pirm. junj. R. Babickas, vicepirm. junj. K. Mikėnas, sekr.-ižd. D. Dirvianskytė, nariai senj. P. Vadopalas ir R. Gaška. Tai pirmas lietuvių studentų vienetas, veikiąs oficialiai JAV universitetų sienose.

— Urbanos Lietuvių Studentų Draugijos nariai R. Neimanaitė, junj. V. Germanas ir senj. R. Mieželis davė pasikalbėjimą apie Lietuvą per Illinois radijo stotį WILL. Šiose, kiekvieną savaitę pravedamose programose, amerikiečiai yra supažindinami su kitų tautų studentais ir jų kraštais.

— Lietuvių Studentų Sąjungos Clevelando skyrius gruodžio 21 d. surengė gražų poeto Maironio dvidešimties metų mirties minėjimą.

— "Studentų Gairės". — Šiuo vardu pavadintas Lietuvių Studentų Sąjungos JAV Centrinės Valdybos oficialus biuletenis. ASS nariai, norį jį gauti, prašomi kreiptis į coll. A. Kėželį, 4513 S. Wood st., Chicago 9, Ill.

— Pirmasis rytiniuose pakraščiuose studijuojančių lietuvių studentų suvažiavimas šaukiamas š. m. vasario 7 — 8 d.d. New Yorke. Dalyvauti kviečiami visi lietuviai studentai. Suvažiavimo rengimo komisijai vadovauja Lietuvių Studentų Sąjungos JAV New Yorko skyriaus pirmininkas skautas vytis R. Kežys. Suvažiavimo programoje numatoma paskaitos ir referatai studentų veiklos klausimais, pranešimai (Centro ir skyrių), diskusijos, meno vakaras, šokiai. Visi studijuojjantieji ASS nariai raginami suvažiavime skaitlingai dalyvauti.

— New Yorke Kalėdų atostogų metu įvyko Laisvosios Europos Komiteto stipendijantų suvažiavimas. Dalyvavo iš viso 92 studentai, jų tarpe lietuvių buvo 13. Kaip teko patirti, Lietuvos Laisvės Komitetas (buv. PLG) netrukus vėl svarstys stipendijų paskirstymo klausimą lietuviams studentams. Daromi žygiai, kad visi kandidatai stipendijoms būtų pristatomi tarpininkaujant bendrinėms lietuvių organzacijoms, tuo išlyginant kai kuriuos pasitaikančius netikslumus.

— Čikagos Lietuvių Studentų Draugija savo nariams bei jų svečiams suruošė nuotaikingą Naujųjų Metų sutikimą. Sutikime dalyvavo ir gražus skaičius Čikagos ASS skyriaus narių. Studentų Draugijai vadovauja senj. E. Zabarskas, rengimo komisijos pirmininku buvo senj. B. Juodelis.

— Studentų skaičius JAV smarkiai didėja. Prieš pora mėnesių Lietuvių Studentų Sąjunga turėjo 276 narius, o dabar jau 370. Į pasiųstas nario anketas atsakė 147 studentai, iš kurių 34 pasisakė priklausą Pasaulio Lietuvių Studentų Sąjungai. ASS iš jų priklauso 17 (ASDS — 5, Korp! Vytis — 12). Narių registracija dar vyksta, ASS nariai prašomi registruotis ir grąžinti anketas Sąjungos sekretoriui senj. R. Mieželiui, 1306 W. Main st., Urbana, Ill.

— Studentai ateitininkai gruodžio 26 — simieji organizacijų santykiai. Šiuo metu jau 28 d.d. New Yorke ir gruodžio 28 — 31 d.d. Čikagoje suruošė studijų dienas. Studijų dienų

— Vysk. V. Brizgys, lankydamasis Kanadoje, priėmė Vyriausiąjį Skautininką Steponą Kairį bei kitus LSB Vadijos narius ir domėjosi skautiškaisiais reikalais.

— Prel. Mykolas Krupavičius, VLIKo Pirmininkas, savo laiške Akademinio Skautų Sąjūdžio Valdybai labai teigiamai įvertino ASS leidinį "400 Metų Pirmajai Nemuno Poemai" ir išreiškė pasitenkinimą, kad toks leidinys buvo išspaudintas, o taip pat išsiuntinėtas pasaulio bibliotekoms.

— Frikas Mejeris, Lietuvos Respublikos Įgaliotas Ministeris Brazilijai, patyręs iš spaudos, kad ASS išleido minėtą Poemą, užsakė jos oro paštu tam tikrą kiekį ir gautas knygas išsiuntinėjo kai kurioms Brazilijos mokslo institucijoms. Savo rašte ASS Valdybai pažymi: "Knyga žymiai prisidės prie Lietuvos vardo garsinimo Brazilijoje. Priimkite mano didžią padėką už tokį gražų Lietuvos reprezentacinių reikalų supratimą".

— Akademinio Skaučių Draugovių Valdyba, kaip baigianti savo kadenciją, susirūpino naujos valdybos išrinkimu ir šiam reikalui sudarė rinkiminę komisiją iš pirmininkės t. n. s. A. Kalvaitytės ir narių: t. n. Vilkienės, t. n. J. Paltarokaitės. Komisija jau nustatė rinkiminį kalendorių ir turi vilties, kad ASDS sesės tvarkingai išsirinks naują valdybą bei kitus Sambūrio organus. Šiuo metu Sambūriui vadovauja energinga pirmininkė vyr. sktn. fil. M. Barniškaitė.

— P. L. S. S-gos Tarybos Pirmija, baigusi

---

motto buvo: Studentų Ateitininkų Sąjunga kaip katalikiškoji lietuviškoji bendruomenė. Idėja rengti studijų dienas dvejose vietose yra gana naudinga, nes duoda progos visiems nariams dalyvauti, nevažiuojant didelių nuotolių.

— Detroite, Mich., įsisteigė naujas Lietuvių Studentų Sąjungos skyrius. Skyriui priklauso per 30 narių. Valdybon išrinkti: pirm. K. Narščius, sekr. S. Šimoliūnas ir ižd. S. Simas. Skyrius jau išvystė gyvą veiklą.

— Prof. Julan J. Steen Čikagos Universiteto International House patalpose skaitė paskaitą, tema: "'Atlantic Union and the Captive States. What a contribution can a Federation of Democracies make toward the Liberation of the Soviet Satellites". Paskaita buvo labai įdomi. Dalyvavo visų pavergtųjų tautų studentai. Vyr. paskaitos organizatorius senj. P. Vadopalas.

— Dail. V. K. Jonynas New Yorko studentų skyriaus susirinkime skaitė paskaitą apie meno vaidmenį tautos išsilaikyme ir valstybės atstatyme.

— Liuveno katalikų universitete Belgijoje studijuoja keturi lietuviai studentai, jų tarpe ir fil. kun. J. Dedinas, gilinąs sociologijos ir žurnalistikos studijas.

— Studentų Sekcijos Paryžiuje naujoji valdyba pasiskirstė pareigomis: pirm. kun. dr. Jucevičius, sekr. R. Bačkis, ižd. L. Pabedinskas. Sekcijos sekretorius R. Bačkis, studijuojąs politinius mokslus, atstovavo lietuvius Europos Jaunimo Parlamente Hagoje.

— Sen. Al. Nekrašas ir senj. P. Dauknys, Korp! VYTIS aktyvūs nariai, baigia savo studijas Romoje ir š. m. vasario 28 dieną gauna kunigystės šventinimus. Po to jie dar toliau gilins savo studijas Romoje. Reikia tik pasidžiaugti jų gražiais laimėjimais.

savo kadenciją yra atsistatydinusi ir pareigų nebeima. Tarybos Prezidiumas, vadovaujamas sktn. M. Burienės, rūpinasi naujosios Tarybos Pirmijos sudarymu. Esant Tarybos nariams labai išblaškytiems, darbas eina lėtokai. Atsiranda ir kitokių kliūčių. Mūsų žiniomis, projektuojamas sušaukti akivaizdinis Tarybos narių suvažiavimas, kuriame galėtų dalyvauti bent jau Tarybos narių dauguma. Visais atvejais negalima tikėtis labai greito Pirmijos sudarymo.

— Bonos Universitete, Vokietijoje, įsteigtas Korp! VYTIS skyrius. Jo pirmininku išrinktas junj. V. Augštikalnis, sekretorium junj. V. Kemka.

— Dr. Vydūno Vardo šalpos Fondas vis labiau stengiasi išplėsti savo veiklą. Iki šiol jam pavyko surinkti apie $700. Jais bus šelpiami studijuojantieji skautai,-ės. Visi skautų vadovai,-ės ir vienetai prašomi Fondą, o tuo pačiu ir studijuojančius skautus, paremti. Aukas siųsti šiuo adresu: Vytautas Mikalavičius, 1543 W. 56 str., Chicago, Ill.

— "Skautai ir Pasaulėžiūra", prof. St. Šalkauskio filosofinę studiją skautams, netrukus išleis Akademinis Skautų Sąjūdis. Tai bus jau trečioji šio veikalo laida.

— Sen. Albertas Vengris išrinktas Čikagos ASS skyriaus pirmininku.

— Skautas Juozas Masaitis, garbingai ištarnavęs 17 mėnesių Korėjos fronte, prie garsiosios 38-osios paralelės, garsioje Kojedo saloje bei Pusane, grįžo į JAV-bes. Atleistas iš kariuomens apsigyvens Čikagoje. Gyvendamas Korėjoje jis kaip įmanydamas populiarino lietuvių vardą, artimai bendadarbiaudamas su Korėjos skautais. Manoma, kad brolis Juozas aktyviai vėl įsijungs į mūsų skautų eiles. **V. P.**

Korp! "VYTIS" Chicagos Skyriaus pirmininkui

v. s. **ALBERTUI VENGRIUI,**

jo mylimam tėveliui mirus, reiškia nuoširdžią užuojautą

Korp! "VYTIS" Chicagos skyrius

— Čikagos skautai vyčiai ir jūros skautai pradėjo ruošti subatvakarius, kuriuose dalyvauja ir vyr. skautės. Pirmas toks subatvakaris suruoštas sausio 17 d., kuriame dalyvavo nemažas mūsų skautų-čių skaičius. Pulk. J. Šarausko vardo vyčių dr-vei vadovauja ps. Alb. Augustinaitis.

— Vyr. sktn. A. Krauso ir kitų Australijoje gyvenančių skautų rūpesčiu paruoštas ir baigtas spausdinti skautams vyčiams kandidatams skirtas 107 pusl. leidinys "Vyčio Taku", dail. Adolfo Vaičaičio pieštas viršelis. Tai didelė mūsų vadovų dovana skautams vyčiams. Leidinys greit pasirodys ir kituose kraštuose.

— Seserijos Vadija paragino visas savo vienetų vadoves platinti Vargo Mokyklos ženklelius, iš kurių pajamos skiriamos lietuviškų mokyklų išlaikymui. Ženkleliai gaunami pas Ses-jos ūkio dalies vedėją ps. A. Bartukienę, 9009 Stewart Ave., Cleveland 8, Ohio.

— Senj. Br. Juodelis perėmė Korp! VYTIS Valdybos iždininko pareigas iš išvykusio kariuomenėn fil. inž. L. Maskoliūno.

—Adelaidėje, Australijoje, sudarytas skautų tėvų komitetas, kurio tikslas remti skautikuosius vienetus. Nesenai čia 6 skautės kandidatės ir 5 sk. kandidatai davė skauto įžodį. Nuotaikingą lauželį pravedė psktn. Užubalis. Apgailestaujama, kad senieji skautininkai, kurių čia priskaitoma 11, vengia dirbti su skautais ir vadovauti vienetams. Jų pėdoms po kiek seka ir skautai vyčiai...

— Sktn. M. Žilinskienė, Skautų Seserijos vadijos Tautinio Auklėjimo skyriaus vedėja, stropiai renka medžiagą skaučių Tautiniam ir Valstybiniam ženklui. Atitinkamiems rašiniam parašyti pakviesti specialistai: adv. Liūdžius, agr. Daugėla, muzikas A. Mikulskis, adv. B. Navickienė, istorikas Jakštas ir kt.

— Pranas Gudas, Korp! VYTIS mecenatas, ir toliau duosniai remia studijuojančius ir šiaip jau tremtyje gyvenančius mūsų tautiečius, sudarydamas jiems maisto, drabužių pakietėlius arba pasiųsdamas lietuviškos spaudos siuntas.

ALp 3088
arch.

MŪSŲ SKAUTAI PACIFIKO STOVYKLOJE

Jau nekartą mūsų skautai turėjo progos gražiai atstovauti mūsų Tėvynės skautus laisvųjų tautų skautų tarpe. Šiais metais jie ypatingai gražiai pasirodė Pan - Pacifiko jamboree'je, kuri įvyko 1952. XII. 29 — 1953. I. d.d. prie Paramatta, netoli Sydnėjaus miesto, Australijoje. Šioje gražioje vietovėje stovyklavo apie 11,000 skautų, suvažiavusių iš 15 kraštų, daugiausia Pietinės žemės rutulio dalies. Australijos, įvairių salų, Malajų, Indokinijos, etc.). Palapinių miestas, kur buvo įsikūrę skautai, buvo apsuptas gražių eukaliptų ir susilaukė tūkstančių lankytojų. Buvo dienų, kai čia atvykdavo 10 — 40,000 žiūrovų iš įvairių Australijos vietų ir net kitų valstybių.

15-os laisvų tautų tarpe išdidžiai plėvėsavo ir mūsų trispalvė. Lietuvių rajonas, kaip visada, gražiai papuoštas ir sutvarkytas. Centrinėje vietoje išdėstytas mūsų Vytis su užrašais: "Lithuania — ensclaved — 1940 — home sweet home", "Advance Australia". Mūsiškius čia gražiai reprezentavo 14 liet. skautų vienetas, su savo vadovu psktn. A. Pluku. Keturios palapinės sudarė lyg savotišką lietuvišką miestelį, sutraukusį daugelį užsieniečių lankytojų. Svečiai noriai lankė ir mūsų skautų įruoštą lietuviškos tautodailės parodėlę. O jau autografų rinkėjais mūsiškiai sunkiai tegalėjo apsiginti...

Reikia pasidžiaugti, kad mūsų skautai Sydnėjuje, Australijos lietuvių skautų ir šiaip jau lietuviškosios visuomenės paremti, sugebėjo gražiai reprezentuoti ne tik mūsų skautiškąją organizaciją, bet ir lietuviškuosius reikalus.

V. K.

— Pr. Gešventas energingai vadovauja PLSS "Aušros" tuntui Vokietijoje, Diepholze. Tunto skautai,-ės gražiai ir sumaniai garsina lietuvių vardą tame krašte.

REIKALINGI GERAŠIRDŽIAI...

Visa eilė mūsų skautininkų,-ių, skautų vyčių, jūros ir akademikų skautų,-čių šiuo metu gyvenančių Vokietijoje ar kituose Europos kraštuose, kreipėsi į mus, prašydami sudaryti galimybę siuntinėti jiems "Mūsų Vytį" 1953 metais. Deja, MV nėra turtingas ir visų prašymų patenkinti negali. Gal kas iš mielų skaitytojų paaukotų bent po vieną MV prenumeratą? Jos kaina $2,50 metams. Gavę pinigus, tuojau siuntinėsime laikraštį.

"Mūsų Vytis"

— Memmingeno stovykloje, Vokietijoje, lietuvių skautų veikla kaskart gyvėja. Čia jau veikia DLK Kęstučio vardo skautų,-čių dr-vė, kurią maloniai globoja žinomas mūsų kultūrininkas bei visuomenininkas p. Stepas Vykintas. Kaip žinoma, 1945 — 1950 m. laikotarpyje Memmingene veikė "Dubysos" ir "Lituanicos" tuntai ir anais metais liet. skautų, - čių skaičius čia siekė per 150.

— T. n. Jonė Paltarokaitė pradėjo eiti Akademinio Skaučių Draugovių Sambūrio "Grainos" Dr-vės Čicagoje pirmininkės pareigas, kurias ji perėmė iš fil. s. o. Ščiukaitės.

— Melbourne, Australijoje, neseniai įsi-įsisteigė Akademinio Skautų Sąjudžio skyrius kurio pirmininku išrinktas senj. Em. Pankevičius, sekretore —t. n. Laisvėnaitė. Šiomis dienomis ASS Valdyba patvirtino šio skyriaus statutą.

— Br. Čekauskas pakeltas į senjorus ir patvirtintas Korp. VYTIS Clevelando skyriaus pirmininku.

— Fil. dr. H. Lukaševičius dar kartą vienbalsiai perrinktas Korp! VYTIS New Yorko skyriaus pirmininku.

— Vyr. skiltn. A. Karnavičienė gražiai ir sumaniai vadovauja Čikagos vyr. skaučių Draugovei.

— ASDS Valdyba ir jos pirmininkė fil. v. s. Barniškaitė dėkoja ASDS padaliniams ir visoms sesėms, sveikinusioms ją šv. Kalėdų švenčių ir Naujųjų 1953 metų proga.